



Teden molitve za duhovne poklice
10. - 17. april 2016

CERKEV, MATI POKLICEV



**CERKEV,
MATI
POKLICEV**

Teden molitve za duhovne poklice
od 10. do 17. aprila 2016

Maribor 2016

Cerkev, mati poklicev:
teden molitve za duhovne poklice,
od 10. do 17. aprila 2016

Zbrala in uredila: s. Štefka Klemen OSU

Lektorirala: Alenka Mirkac

Grafično oblikovanje in priprava za tisk: Andrej Šauperl

Foto: Jože Tasič

Tisk: Dravski tisk, d. o. o., Maribor

Naklada: 1000

Založilo: Ognjišče, d. o. o., Slomškova založba, Maribor, 2016

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Univerzitetna knjižnica Maribor

27-725-534.3

CERKEV, mati poklicev : teden molitve za duhovne poklice, od
10. do 17. aprila 2016 / [zbrala in uredila Štefka Klemen]. - Maribor :
Ognjišče, Slomškova založba, 2016

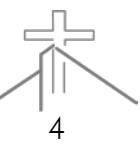
ISBN 978-961-265-150-3

1. Klemen, Štefka

COBISS.SI-ID 86162689

KAZALO

Uvodna beseda: nadškof metropolit Alojzij Cvikel DJ	5
Poslanica papeža Frančiška: Cerkev, mati poklicev	7
I. Nagovori in prošnje za vsak dan	11
Prvi dan: Cerkev, skupnost poklicanih, nedelja, 10. 4. 2016 (dr. Ivan Rojnik)	11
Drugi dan: Apostoli usmiljenja, ponedeljek, 11. 4. 2016 (mag. Vlado Bizjak)	14
Tretji dan: Služite z veseljem, torek, 12. 4. 2016 (dr. Stanislav Slatinek)	16
Četrty dan: Po Kristusovih stopinjah, sreda, 13. 4. 2016 (p. Andraž Arko, OFM)	19
Peti dan: Zakonci z novo zavzetostjo, četrtek, 14. 4. 2016 (Alenka Fras)	21
Šesti dan: Misijonarji usmiljenja, petek, 15. 4. 2016 (p. Ernest Benko, OFMConv.)	24
Sedmi dan: Župnija podpira duhovni poklic, sobota, 16. 4. 2016 (s. Štefka Klemen, OSU)	28
Osmi dan: Cerkev, mati poklicev, nedelja, 17. 4. 2016 (p. Milan Bizant, DJ)	31
II. Molitvene ure pred Najsvetejšim	35
Za osnovnošolce – 2. triada (s. Zdenka Prevolšek, MS)	35
Za osnovnošolce – 3. triada (Fani Pečar)	41
Za mlade (Jure Sojč)	51
III. Kateheza za 3. triado OŠ: CERKEV – DRUŽINA MNOGIH	59



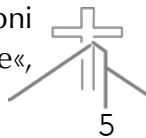
Uvodna beseda

POKLICI SO DAR BOŽJEGA USMILJENJA

Pred nami je 53. svetovni molitveni dan za duhovne poklice. S hvaležnostjo se oziram v zgodovino. Pred 53 leti je papež Pavel VI. po radiu ves svet povabil k prvemu svetovnemu molitvenemu dnevu, ki je bil 11. aprila 1964. Prve papeževe besede so bile iz Matejevega evangelija. Ponovil je Jezusove besede: »Prosíte torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (9,38). Papež je ves svet prosil, naj molitev doseže družine, župnije, redovne skupnosti, bolnišnice in šole, da bodo »poklicani« z veseljem odgovorili na Božji klic.

Po tolikih letih se zopet z veseljem pripravljamo na molitveni dan in z zanosom beremo poslanico papeža Frančiška, ki jo je naslovil »Cerkev, mati poklicev«. Pretresljive so papeževe besede, ko pravi, da so poklici »dar Božjega usmiljenja«. Te besede toliko bolj odmevajo letos, ko navdušeno praznujemo izredno sveto leto usmiljenja. Papeževe besede so balzam, ki nas tolaži, da bo Božje usmiljenje tudi danes med nami bogato rosilo duhovne poklice.

Po drugem vatikanskem koncilu beseda »poklicanost« ni prihranjena zgolj za duhovnike in redovnike, ampak je želja Cerkve, da bi se vsi stanovi, v katerih ljudje živijo, pojmovali kot poklicanosti. Če je Cerkev »mati poklicev«, kot pravi papež Frančišek, potem poklicanosti ni mogoče pridržati samo za duhovne poklice, marveč to velja za vse krščene. Za Cerkev prihodnosti je zato odločilno, da »razvijamo poglobljeno teologijo in duhovnost poklicanosti«, kot piše kardinal Kurt Koch v svoji knjigi Božja Cerkev (Maribor 2010, 37). Kljub temu da gojimo v sebi zavest široke poklicanosti vseh kristjanov v krstu in birmi, je prav, da v tednu molitve za duhovne poklice, ki bo letos od 10. do 17. aprila, mislimo predvsem na spodbujanje duhovnih in še zlasti duhovniških poklicev. Brez duhovnikov smo izgubljeni. To čutijo že mnoge župnije, ki nimajo svojega pastirja. Zato si v tem tednu podajmo roke in jih sklenimo v skupni molitvi. Postanimo Cerkev, ki rojeva duhovnike, »Božje poslance«,

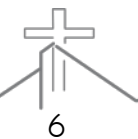


da bodo »varovali šibke, postavili pokonci padle, poiskali izgubljene, vsem pomagali in vsem s svojo roko pokazali varno pot v večno domovino«. Tako je o duhovnikih razmišljal blaženi Anton Martin Slomšek.

Za dobro duhovno pripravo na nedeljo Dobrega pastirja se vsako leto pripravi brošura z molitvami. Za bogato vsebino poskrbi Medškofijska komisija za duhovne poklice. Tudi letos je v brošuri na voljo veliko koristnih in dobrih prispevkov. Tukaj so nagovori za vsak dan, kateheze in molitvene ure. Pripravili in napisali so jih zavzeti duhovniki, redovniki, redovnice in laiki. Vsaka župnija bo lahko brošuro uporabila na svoj način. Zelo si želim, da bi zbrano gradivo z veseljem ponudili tudi vernikom in jih povabili k aktivnemu sodelovanju. Kako lepo bo, če se bodo posamezne molitve ali duhovna čtiva brala tudi po naših družinah, pri verouku, ŽPS in drugih srečanjih. Potem bo Božje usmiljenje zelo radodarno.

Teden molitve za duhovne poklice pa naj okrepi tudi nas duhovnike, redovnike in redovnice, misijonarje in stalne diakone. Molitev naj utrdi našo zvestobo Dobremu pastirju. Če bo Cerkev v teh dneh s sklenjenimi rokami prosila za nas, potem si mi obljubimo pomoč. Drug drugega bomo v teh dneh podpirali, da nihče od nas ne bo odpadel. Razplamtimo Božji milostni dar, ki je v nas (2 Tim 1,6), da nas bodo mladi občudovali in posnemali v izbiri duhovnega poklica.

msgr. Alojzij Cvikel DJ, nadškof metropolit



Poslanica papeža Franciška za 53. Svetovni dan molitve za duhovne poklice

CERKEV, MATI POKLICEV

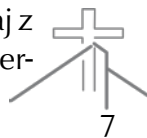
Dragi bratje in sestre,

kako želim, da bi mogli v tem *izrednem jubileju usmiljenja* vsi krščeni doživljati veselje, da pripadajo Cerkvi! In bi mogli ponovno odkriti, da se poklic kristjana, kakor tudi vsak poseben poklic, rodi v okrilju Božjega ljudstva ter je dar Božjega usmiljenja! Cerkev je hiša usmiljenja, in to je »zemlja«, kjer poklic vzkali, raste in obrodi sad.

Zato ob priložnosti 53. Svetovnega dneva molitve za poklice vabim vse vas, da motrite apostolsko skupnost in se zahvalite za vlogo skupnosti na poti vsakega poklicanega. V buli, kjer sem naznanil izredni jubilej usmiljenja, sem spomnil na besede svetega Beda Častitljivega, ki se nanašajo na poklic svetega Mateja: »*Miserando atque eligendo*« (Jezus je pogledal Mateja z usmiljeno ljubeznijo in ga izbral) (*Misericordiae Vultus*, 8). Gospodovo usmiljeno delovanje odpušča naše grehe in nas odpre novemu življenju, ki se uresničuje v klicu hoje za njim in v poslanstvu. Vsak poklic v Cerkvi ima svoj izvor v sočutnem Jezusovem pogledu. Spreobrnjenje in poklic sta kot dve strani iste medalje in sta nenehno povezana v nas, v našem življenju učenca oznanjevalca.

Blaženi Pavel VI. je v svoji apostolski spodbudi *Evangelii nuntiandi* opisal korake v procesu evangelizacije. Eden od njih je pripadnost krščanski skupnosti (prim. št. 23), tisti skupnosti, od katere smo najprej prejeli pričevanje vere in izrecno oznanilo Gospodovega usmiljenja. Ta vključitev v krščansko skupnost obsega vse bogastvo cerkvenega življenja, zlasti zakramente. Vsekakor Cerkev ni samo nek prostor, kjer se veruje, temveč je tudi predmet naše vere. Zaradi tega v veri izpovedujemo: »Verujem v Cerkev.«

Božji klic prihaja do nas preko posredovanja skupnosti. Bog nas kliče, da postanemo del Cerkve, in po določenem času zorenja v njej nam podari poseben poklic. Poklicna pot se uresničuje skupaj z brati in sestrami, ki nam jih daje Gospod: je »sklicanje skupaj«. Cer-



kveni dinamizem poklica je protistrup brezbržnosti in individualizmu. Vzpostavlja občestvo, v katerem je ravnodušnost premagana z ljubeznijo, ker zahteva, da gremo iz samih sebe in damo svoje življenje v službo Božjemu načrtu ter posvojimo zgodovinski položaj njegovega Božjega ljudstva.

Na ta dan, posvečen molitvi za poklice, želim spodbuditi vse vernike, da prevzamejo svojo odgovornost v skrbi in razločevanju poklicanosti. Ko so apostoli iskali nekoga, ki bo nadomestil Juda Iškarijota, je sveti Peter zbral sto dvajset bratov (prim. Apd 1,15); in za izbiranje sedmerih diakonov je bila zbrana skupina učencev (prim. Apd 6,2). Sveti Pavel daje Titu posebne kriterije za izbor starešin (Tit 1,5-9). Tudi danes je krščanska skupnost vedno prisotna pri prebujanju poklicev, pri oblikovanju tistih, ki so poklicani, ter pri njihovi vztrajnosti (prim. Apostolska spodbuda Veselje evangelija, 107).

Poklic se rojeva v Cerkvi. Že od začetka prebuditve nekega poklica je potreben primeren »čut« Cerkve. Nihče ni poklican zgolj za neko določeno področje ali za neko skupino ali za neko cerkveno gibanje, temveč za Cerkev in za svet. *»Jasno znamenje resničnosti neke karizme je njena cerkvenost, njena zmožnost, da se harmonično integrira v življenje svetega Božjega ljudstva za dobro vseh«* (ibid., 130). Ko odgovarja na Božji klic, mlad človek vidi, da se njegovo obzorje razširja na cerkveno; more odkriti številne karizme in tako bolj objektivno razločevati. Na ta način skupnost postane dom in družina, kjer se rojevajo poklici. Kandidat torej gleda s hvaležnostjo to posredovanje skupnosti kot bistveni element za svojo prihodnost. Nauči se spoznavati in ljubiti svoje brate in sestre, ki hodijo drugačno pot od njegove; in te vezi v vseh krepijo občestvo, v katerem živijo.

Poklic raste v Cerkvi. Med procesom oblikovanja je potrebno, da kandidati različnih poklicev vedno bolj spoznavajo cerkveno skupnost in presegajo omejeno gledanje, ki ga imamo na začetku vsi. Zato je primerno opraviti kakšno apostolsko izkušnjo skupaj z drugimi člani skupnosti, npr. ob dobrem katehistu posredovati krščansko sporočilo; skupaj z neko redovno skupnostjo izkusiti evangelizacijo obrobja; odkriti zaklad kontemplacije z delitvijo življenja

v klavzuri; v stiku z misijonarji bolje poznati misijone *ad gentes*; skupaj s škofijskimi duhovniki poglobiti izkustvo pastoralnega dela na župniji in v škofiji. Za tiste, ki so že v oblikovanju, cerkvena skupnost ostane vedno temeljni vzgojni prostor, do katerega moramo čutiti veliko hvaležnost.

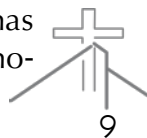
Poklic ima v Cerkvi podporo. Z dokončno obvezo se poklicna pot v Cerkvi ne konča, temveč se nadaljuje v razpoložljivosti za služenje, v vztrajanju, v trajnem oblikovanju. Kdor je svoje življenje posvetil Gospodu, je pripravljen služiti Cerkvi, kjer ga le-ta potrebuje. Poslanstvo Pavla in Barnaba je dober primer te razpoložljivosti Cerkvi. Poslani v poslanstvo po Svetem Duhu in po antiohijski skupnosti (prim. Apd 13,1-4) se vrnejo v isto skupnost in pripovedujejo, kaj je Gospod po njih storil (prim. Apd 14,27). Misijonarje spremlja in podpira krščanska skupnost, ki vedno ostane življenjska opora, kot vidna domovina nudi gotovost vsem, ki romajo proti večnemu življenju.

Med pastoralnimi delavci so duhovniki posebej pomembni. V svojem služenju uresničujejo Jezusove besede: »Jaz sem vrata k ovcam (...) Jaz sem dobri pastir« (Jn 10,7.11). Pastoralna skrb za poklice je temeljni del njihovega pastoralnega služenja. Duhovniki spremljajo tiste, ki iščejo lastno poklicanost, kakor tudi tiste, ki so že darovali svoje življenje v službi Bogu in skupnosti.

Vsi verniki so poklicani, da se zavedo cerkvenega dinamizma poklicanosti, ker skupnosti vernih morejo postati, po zgledu Device Marije, maternica, ki sprejme dar Svetega Duha (prim. Lk 1,35-38). Materinstvo Cerkve se izraža preko vztrajne molitve za poklice in z vzgojno dejavnostjo ter spremljanjem tistih, ki zaznavajo Božji klic. Uresničuje se tudi v skrbni izbiri kandidatov za duhovniško služenje in za posvečeno življenje. Končno je Cerkev mati poklicev s svojo stalno podporo tistim, ki so posvetili svoje življenje v službi drugih.

Prosimo Gospoda, naj vsem osebam, ki so na poti poklicanosti, podeli globok čut pripadnosti Cerkvi; in Sveti Duh naj med pastirji in verniki okrepi globlji čut za občestvo, razločevanje, kakor tudi za duhovno očetovstvo in materinstvo.

Oče usmiljenja, ki si dal svojega Sina za naše odrešenje in nas vedno podpiraš z darovi svojega Duha, daj nam krščanske skupno-



sti, ki bodo žive, goreče in vesele, ki bodo izviri bratskega življenja in bodo med mladimi prebujale željo posvetiti se tebi in delu za evangelizacijo. Podpiraj njihova prizadevanja, da bi ponudili ustrezno poklicno katehezo in različne poti posebne posvetitve. Daj jim modrosti za potrebno poklicno razločevanje, da bo v vsem zasijala veličina tvoje usmiljene ljubezni. Marija, Mati in vzgojiteljica Jezusa, posreduj za vsako krščansko skupnost, da po Svetem Duhu postane rodovitna, da bo vir resničnih poklicev v službi svetega Božjega ljudstva.

V Vatikanu, 29. novembra 2015
Prva adventna nedelja

Frančišek

I. NAGOVORI IN PROŠNJE ZA VSAK DAN

PRVI DAN nedelja, 10. april

Uvod v mašo

Pred nami je teden molitve za duhovne poklice.

Jezus, veliki in večni duhovnik, je najpopolnejši vzor, zato bomo podobo duhovnega poklica iskali v hoji za Kristusom. Poskušali jo bomo bolj dosledno uresničiti in globlje dojeti lik stalnega diakona, duhovnika, redovnika, redovnice, misijonarja.

V današnjem evangeliju bomo slišali, kako se je Jezus razodel učencem pri Tiberijskem jezeru. Povabil jih je: »Pridite jest!« Jezus je vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih.

Tudi pri tej maši nas Jezus vabi k svetemu obedu, da se duhovno okrepiamo. V naših srcih obudimo trdno vero, da je On z nami, da nam je zaupal skrb za svoje ovce in svoja jagnjeta.

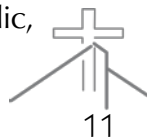
Obžalujmo, ker smo bili mlačni v ljubezni in premalo pogumni v pričevanju.

Božja beseda: Apd 5,27-32.40-41; Raz 5,11-14; Jn 21,1-19

Kratek nagovor: CERKEV, SKUPNOST POKLICANIH

Pred leti sem obiskal celjski muzej. Kustodinja je ob predstavitvi lobanj celjskih grofov dejala: »Vsega so imeli, za vse so se brigali, samo za naraščaj niso poskrbeli, zato *grofje Celjski enkrat in nikdar več.*« Na začetku tedna molitve za duhove poklice me preveva prav ta misel. V Cerkvi se ukvarjamo z mnogimi stvarmi, za duhovne poklice pa verjetno naredimo premalo.

Seveda moram najprej sebi izprašati vest: kaj sem storil za duhovniške poklice, ali sem v mladih spodbujal veselje za duhovni poklic, ali sem srečen duhovnik?



Pričevanje je beseda, ki jo pogosto slišimo, ko govorimo o označevanju. Kot odpev zveni stavek papeža Pavla VI. v spodbudi *O evangelizaciji*: »Današnji svet ne posluša rad učiteljev, če jih pa, jih zato, **ker so pričevalci**.« Menim, da je to ključna beseda v skrbi za duhovniške in druge duhovne poklice.

Pričati za nekaj ali za nekoga – ali to ne pomeni ‚goreti v ljubezni‘, vneti se za nekoga? *Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni*.

Ali se v molitvi zavedamo besed: *vžgi v meni ogenj ljubezni?*

Jezus je trikrat vprašal Petra: »Ali me ljubiš?« Vedno ne uspemo zanetiti ognja s prvo vžgalico. Jezus se je hotel prepričati, če Peter ‚gori‘ za njegovo stvar, če je resnično pripravljen ‚hraniti njegove ovce in jagnjeta‘. Ne tako dolgo nazaj, ko ga je zatajil, je njegova ljubezen še komaj tlela.

Jezus je v Petru in v apostolih zanetil pravi ogenj ljubezni.

Véliki duhovniki zaprepadeni ugotavljajo: »Vi pa ste Jeruzalem napolnili s svojim naukom.« Peter in apostoli pa so odgovorili z besedami: »Bogu se je treba pokoravati bolj kot ljudem! Bog naših očetov je obudil Jezusa, ki ste ga vi pribili na križ in usmrtili ... In mi smo priče teh dogodkov, pa tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal njim, ki so mu pokorni.«

Apostole je odlikovala **srčnost** in **pogum**. »V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah« (1 Jn 4,18).

Iz nagovora ob duhovniškem posvečenju se najbolj spominjam besed: »Naj vas ne bo strah!« Posvečevalec jih je trikrat ponovil. V življenju je strah velika ovira. Tudi Jezusovi učenci so ga čutili, dokler jih ni obiskal in potrdil Sveti Duh ter v njih vžgal ogenj ljubezni. Od tedaj jih ni nič moglo odvrniti od njihovega pričevanja.

Véliki duhovniki so poklicali apostole, jih dali pretepsti in jim za bičali, da ne smejo govoriti v Jezusovem imenu; nato so jih izpustili. In apostoli so zapustili véliki zbor veseli, da so bili vredni trpeti zasramovanje zaradi Imena (1. berilo). Kakšen pogum!

Ljubezen in **pogum** sta osnovni nagib v pričevanju za duhovni poklic.



Prošnje vernikov

Bratje in sestre, z zaupanjem se obrnimo k Bogu Očetu, ki je izvir in cilj vsakega poklica, in ga prosimo:

1. Za papeža Frančiška, za naše škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, naj bodo v današnjem svetu nosilci upanja in s svojim pričevanjem vabijo ljudi k hoji za Kristusom.
2. Za naše družine, naj postanejo žarišča žive vere, neomajnega upanja in dejavne ljubezni, da se bodo v njih rojevali, rastle in zoreli duhovni poklici.
3. Za mlade, ki v sebi čutijo Božji klic, naj velikodušno sprejmejo Božji načrt za svoje življenje in se popolnoma posvetijo Bogu in njegovemu načrtu odrešenja.
4. Za vse, ki so v duhovnih poklicih, naj z vedno večjo ljubeznijo in zvestobo služijo Bogu in ljudem ter prinašajo veselo oznanilo zlasti najbolj ubogim in zapuščenim.
5. Za bolnike, ostarele in trpeče po naših domovih in bolnišnicah, naj svoje trpljenje pridružujejo trpljenju Jezusa, tvojega Sina, za rast in svetost duhovnih poklicev.
6. Ob smrtni uri nam usmiljeno pomagaj, da ti bomo do konca zvesti in da zapustimo svet v tvojem miru.

Vse te prošnje in skrite želje v naših srcih sprejmi, dobri Bog, po Jezusu Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Gospod Jezus Kristus!

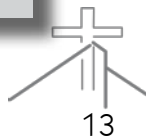
Kličemo k tebi iz zavesti svoje soodgovornosti
in iz spoznanja stiske naših dni:

Podari našemu narodu dovolj duhovnih poklicev!

Vzbudi v nas pripravljenost, da bomo poklicanim pomoč in opora!

Daj, da bo v naših družinah in v naših župnijah nastalo ozračje,
v katerem se bodo lahko razvijali duhovni poklici! Amen.

Iz Rimskega misala



DRUGI DAN

ponedeljek, 11. april

Uvod v mašo

Dragi bratje in sestre! V tednu molitve za nove duhovne poklice in stanovitnost poklicanih smo zbrani pri sveti daritvi, med katero bomo slišali o daritvi življenja diakona Štefana. Molimo za mlade in vse poklicane, da se ne bi ustrašili hoje za Kristusom, ampak velikodušno darovali življenje za Kristusa z vztrajno vsakodnevno odpovedjo sebi.

Božja beseda:

Apd 6,8-15; Jn 6,22-29

ali sv. Stanislav: Apd 20,17-18.28-32.36; Mt 9,35-38; 10,1

Kratek nagovor: APOSTOLI USMILJENJA

Učenci iščejo Jezusa, ker jim je dal jesti, jih je nasitil. Končno nas res vse Jezus hrani, pa ne s poceni hrano, pač pa s samim seboj, ko se daruje za nas. Jezusova daritev za druge, ta njegova duhovniška drža, drža darovanja, je vseskozi navdihovala njegove učence. Sv. Štefan se kot prvi mučenec pridruži Jezusu v tem darovanju lastnega življenja. Tudi danes imamo takšne zglede.

Leta 1997 je pri starosti 25 let po večletnem boju z rakom umrl bogoslovec Evgen Hamilton, ki je bil 3 ure pred svojo smrtjo posvečen v duhovnika. »Vse življenje je gorel od želje, da bi postal duhovnik. V času tega dolgega skoraj neverjetnega trpljenja se je bolj in bolj združeval z Jezusovim trpljenjem na križu ter ga daroval zate in zame.« Duhovništvo in križ sta se v tem duhovniku skrivnostno povezala. Ni bil posvečen v lepi katedrali, ampak v svetosti bolniške postelje ... Močan v veri, v ljubezni do ljudi, Cerkve in duhovništva je bil posvečen v svoji krhkosti in šibkosti. Bil je duhovnik komaj en dan, pa vendar je duhovnik na veke.

Danes živimo v Cerkvi, v kateri mnogi ne vidijo več potrebe po darovanju in posvečenem življenju. Mnogi duhovnika vidijo zgolj kot govornika ali voditelja, zlahka bi ga zamenjali za kogar koli dru-



gega po svoji izbiri, ki bi jim govoril to, kar bi sami radi slišali. Med vsem tem nam Bog pošilja »znamenje nasprotovanja« – duhovnika, ki ni nikoli maševal, ni dal odveze, ni pridigal in ni blagoslavljal. Kljub temu pa sta bila njegovo življenje in smrt duhovniška daritev, združena z Jezusovo daritvijo. Bil je duhovnik v tem, v bistvenem. Bil je žrtev in duhovnik kot Jezus.

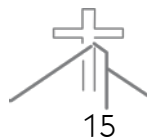
Škof, ki ga je posvečeval, je zapisal, kako privilegiran je bil, da je bil takrat navzoč pri tem duhovniškem oltarju, za katerega je tudi Evgen vedel, da bo njegov edini na zemlji: na postelji, na kateri je ležal med posvečenjem, je daroval svojo duhovniško daritev Bogu. Kakšen vidni pričevalec Kristusove navzočnosti!

Prošnje vernikov

Združeni v molitvi ob zgledu sv. Štefana in darovanju mnogih Bogu posvečenih prosimo nebeškega Očeta:

1. Oče, prosimo te, da bi verno ljudstvo znalo v hvaležnosti bolj ceniti dar, ki nam je dan v duhovnikih in Bogu posvečenih, ki vse svoje življenje darujejo Bogu in Cerkvi.
2. Oče, prosimo te, da bi v duhovnikih znali videti Kristusa, edinega duhovnika, ki ga v resnici predstavljajo, in jih ne bi sodili ali celo obsojali zgolj po njihovi človeški plati.
3. Oče, prosimo te, pomagaj mladim in vsem, ki jih kličeš, da bi tesneje hodili za teboj, da bi našli pogum za darovanje svojega življenja tebi, ki si izvir veselega darovanja.
4. Oče, prosimo te, da prebudiš poklice tudi v naši (župnijski) skupnosti; naj radi molimo v ta namen in ti z veseljem darujemo tudi koga od svojih najbližjih.
5. Oče, prosimo te, sprejmi k sebi vse pokojne papeže, škofe, duhovnike, diakone, Bogu posvečene in vse, ki so radi molili, delali in se žrtvovali za duhovne poklice.

Oče, usliši te naše prošnje po svojem ljubljenem Sinu Jezusu, velikem duhovniku, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.



TRETJI DAN

torek, 12. april

Uvod v mašo

Dragi bratje in sestre! Evharistija je začetek vsake svetosti. Koliko svetnikov je naredilo svoje življenje pristno prav zaradi ljubezni do evharistije. Od sv. Efrema Sirskega do sv. Elija, sv. Fortunata in sv. Frančiška Asiškega, sv. Lovrenca in sv. Vincencija, če naštejemo samo nekatera izmed toliko imen, je svetost vedno izhajala iz središča, to je zakramenta evharistije. Zato je nujno, da se v Cerkvi ohranja ta sveta skrivnost kot trdnost vere in studenec novih duhovnih poklicev. Ti sveti diakoni, ki smo jih našli, nas učijo, kako naj postanemo evharistični in čim bolj podobni Jezusu, velikemu Služabniku. Z zaupanjem se obrnimo h Gospodu in obžalujemo vse, kar nam vest očita.

Božja beseda: Apd 7,51-8,1; Jn 6,30-35

Kratek nagovor: SLUŽITI Z VESELJEM

Po božiču je na praznik diakona in mučenca sv. Štefana papež Frančišek pri jutranji sv. maši v kapeli Sv. Marte spomnil na pogumne pričevalce evangelija. »Pogosto me obiščejo,« je rekel papež, »misijonarji in mi pripovedujejo: ‚Že trideset let sem misijonar v Amazoniji. Prišel sem obiskat svoje domače.‘« »In med njimi,« je poudaril papež, »je veliko družinskih očetov, ki s svojo družino pričujejo v Afriki, Aziji, Oceaniji in po velikih mestih v Nemčiji, Rusiji in Braziliji. To so pričevalci. Kadar jih srečam, so nasmejanega obraza in mi pripovedujejo o svojem apostolatu. To je služenje,« je rekel papež. »To je veselje Cerkve«.

Tudi med nami živijo poročeni možje, ki pričujejo za Gospoda. Mlad oče takole pripoveduje: »Pred nekaj leti sem doživel srečanje z Bogom. Spoznal sem, da Bog živi, in to je popolnoma spremenilo moje življenje. Postavil sem ga v središče svojega življenja. Začel sem prebirati Sveto pismo in hoditi k maši. Kmalu sem spoznal dobro dekle in odločila sva se za zakon. Bog nama je podaril dva

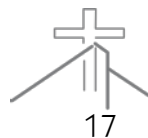
otroka. Naša družina je hvaležna za milost vere. Z ženo se veliko pogovarjava o veri in sklenil sem, da bom postal stalni diakon. Želim biti pričevalec Božje ljubezni.»

Pričevanje poročenih mož sproža v današnjem svetu močan klic v diakonski poklic. Danes so stalni diakoni najlepša podoba Jezusa, velikega Služabnika. Njihov zgled budi željo po prevzemanju pomembnih nalog v Cerkvi in pripravljenosti podariti svoj čas ter svoje sposobnosti ubogim in pomoči potrebnim. Veliko poročenih mož odkrije klic v diakonsko službo potem, ko imajo izkušnjo prostovoljnega dela in služenja trpečim. Vsekakor bo treba še naprej zaupno prositi sv. Štefana in sv. Frančiška za nove diakone, po katerih vstali Gospod zida svojo Cerkev.

Prošnje vernikov

Vsi člani Cerkve smo dolžni skrbeti za duhovne poklice. Med duhovnimi poklici je zelo dragocen poklic stalnega diakona. V našem času postaja vedno bolj pomembno pričevanje krščanskih mož, ki so se kot diakoni odločili hoditi za Kristusom. Vdano prosimo Gospoda:

1. Za potujočo Cerkev, da bo na vedno nov način oznanjevala evangelij, ozdravljala rane in gradila mostove med ljudmi.
2. Za naše župnije, da bi v njih vzniknili novi diakonski poklici, ki bodo Jezusa prinašali na vsako cesto, na vsak trg in na vsak konec sveta.
3. Za naše družine, da bi imele pristno vero in globoko željo spremeniti svet, posredovati vrednote in po našem zemeljskem potovanju zapustiti nekaj boljšega.
4. Za družinske može in očete, da bi po zgledu svetih diakonov Štefana in Frančiška ter mnogih drugih postali v svojih družinah in župnijah apostoli ljubezni in usmiljenja.
5. Za fante in dekleta, da bi ob zgledu svojih očetov, stalnih diakonov, svoja srca odpirali Bogu z izbiro duhovniškega ali redovniškega življenja.



6. Za vse pokojne diakone in njihove družinske člane, da bi uživali večno veselje v družbi angelov in svetnikov.

Nebeški Oče! Hvaležni smo za čudovite zglede služenja. Usliši naše prošnje, da bi se tudi danes mnogi mladi fantje in možje odločili za duhovne poklice služenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Vsemogočni Bog!

V prvem času tvoje Cerkve so apostoli tvojega Sina po nagibu Svetega Duha izbrali sedem mož, ki so bili na dobrem glasu, da bi jim pomagali pri vsakodnevni službi, in bi se tako oni sami mogli bolj posvečati molitvi in oznanjevanju besede.

Prosimo te, ozri se na vse diakone.

Naj bodo vzor vseh kreposti:

Polni iskrene ljubezni, skrbni za bolnike in uboge, v oblasti ponižni, neomadeževano čisti in v duhovnem življenju urejeni.

Iz njihovega življenja naj odsevajo tvoje zapovedi, da bodo z zgledom svoje čistosti

Božje ljudstvo privabili k posnemanju;

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Iz obrednika »Posvetitve«

ČETRTI DAN

sreda, 13. april

Uvod v mašo

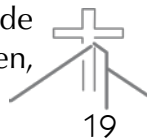
Včasih nas lahko neko grešno dejanje ali celo določeno divje obdobje v našem življenju precej oddalji od Boga. Morda se sploh ne čutimo vredni, da bi bili z Bogom, kaj šele, da bi morda odgovorili na njegov klic v posvečeno življenje. »Kje si bo pa Bog želel takšnega, kot sem jaz, v posvečenih vrstah?!« Podobni ugovori so tolikokrat na repertoarju. Toda če je Bog poklical Savla, preganjalca Cerkev, za največjega misijonarja, zakaj ne bi tudi mene? Vstopimo v to sveto daritev s ponižnostjo in zavestjo, da Bog izpolnjuje našo nepopolnost in jo lahko obrača v dobro.

Božja beseda: Apd 8,1-8; Jn 6,35-40

Kratek nagovor: PO KRISTUSOVIH STOPINJAH

Živimo v času, ko se težko odločamo, še posebej, kar zadeva bistvene in temeljne življenjske odločitve. Takšna drža neodločnosti in mencanja lahko slednjič vodi do neke poplitvenosti ali celo gnilih kompromisov, ki jih sklenemo pri sebi bolj ali manj iz strahu pred odločitvijo. To neodločnost ali nepredanost seveda lahko spremlja tudi nezadovoljstvo in življenjska neizpolnjenost. Nasprotno pa je, ko se za nekaj odločim in pri tem vztrajam z obljubo zvestobe – v dobrem in slabem, a z Božjo pomočjo.

Hoja po Kristusovih stopinjah, odločitev za Bogu posvečeno življenje v redovništvu, se danes še vedno prevečkrat razume kot nekakšna žrtev ali odpoved. To bi pomenilo, da mora biti redovnik ali redovnica blazno resen, umirjen, če ne že kar zamorjen. Resnica, ki se je ne opazi prav zlahka, pa je nasprotna. Biti poklican v posvečeno življenje pomeni biti povabljen, da v polnosti deliš svoje življenje z Jezusom, da si v polnosti njegov, da mu odpiraš globine srca, svoje bitje, vse svoje življenje s temeljno zavestjo, da zate kot redovnika ali redovnico še prav posebej veljajo Jezusove besede v današnjem evangeliju: »Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen,



in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.« Ne bo namreč lačen in žejen ljubezni: tiste ljubezni in izpolnjenosti, po kateri vsi tako zelo hrepenimo – da bi nekomu pripadali, da bi za nekoga bili pomembni, dobri, lepi, vredni, zaželeni. Pot posvečenega življenja je avantura, ko odgovorim na Božji klic in vstopam v to ljubljenost, se odpiram in podarjam ter to zavest veselja in globoke pripadnosti Bogu prinašam tudi drugim, predvsem skupaj s svojimi brati ali sestrami v redovni skupnosti.

Vsaka resna odločitev zahteva pogum. Samo resna in zvesta odločitev vodi v polnost in izpolnjenost življenja. Namreč prav odločitve in zvestoba tej odločitvi pomaga pri rasti, ki gre vedno tudi preko stisk, preizkušenj in trpljenja k vse večji polnosti in izpolnjenosti življenja: življenja, ki ga posvečeni še posebej živimo v zavesti, da pripadamo Jezusu, ki nas ima rad.

Prošnje vernikov

Jezus nam v današnjem evangeliju obljublja: »Kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrzel.« S to zavestjo se nanj obrnimo s svojimi prošnjami.

1. Dobri Jezus, prosimo te za vse redovnice in redovnike, da bi v zvestobi in veselju živeli svoje življenje, ki so ga posvetili tebi.
2. Dobri Jezus, naj bodo naše redovne skupnosti kraji, kjer lahko na poseben način prepoznamo tvojo navzočnost.
3. Prebudi v naših družinah zavest o pomembnosti in lepoti tebi posvečenega življenja.
4. Daj vsem, ki jih kličeš na pot posvečenega življenja, da ti bodo zmogli odpreti svoje srce in pogumno stopiti na pot za teboj.
5. Vsem pokojnim, ki so se v polnosti posvetili tebi, nakloni veselje pri večni gostiji.

Dobri Jezus, praviš nam, da je volja nebeškega Očeta, da bi vsak, ki veruje vate, imel večno življenje. Naj vztrajamo v tej veri in slednjic pridemo k tebi, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

PETI DAN

četrtek, 14. april

Uvod v mašo

Kakor zemlja za svojo rodovitnost potrebuje vodo, tako Cerkev potrebuje duhovne poklice. Duhovniki, redovniki in redovnice so za vse nas skrivnost pšeničnega zrna: pokopali so posvetni pogled na življenje, na tisto, kar se nam v sedanjosti zdi tako lepo in veliko, pokopali, da bi vzkliko tudi v nas novo življenje, tisto, ki je neminljivo in za katero je vredno izgubiti zemeljsko življenje.

Pri tej sveti maši prosimo Gospoda, naj se milostno ozre na svojo Cerkev in ji podeli novih duhovnih poklicev.

Božja beseda: Apd 8,26-40; Jn 6,44-51

Kratek nagovor: ZAKONCI Z NOVO ZAVZETOSTJO

»Ljubezen je naš izvor, naš poklic in naša izpolnitev v nebesih.« Besede iz katoliškega obrednika poroke so za nas lahko vir navdiha, a ne morejo nadomestiti truda, ki ga je treba vlagati, da neka zakonska skupnost raste. Za graditev zakonskih odnosov so potrebna dnevna dejanja ljubezni ter tudi molitev. Zlasti skupna molitev utrjuje medsebojne vezi, pospešuje rast ljubezni do sozakonca (in otrok), rast vse do svetosti.

Življenje bi bilo drugačno, če bi vsak poročen par pogled stalno usmerjal v Kristusa, navzočega med njima po zakramentu svetega zakona! A navzočnosti Boga se običajno bolj zavemo ob močnih dogodkih, kot so poroka, rojstvo ali smrt. K temu veliko doprinese tudi duhovnik, ki nas s svojo prisotnostjo spominja, da na poti življenja nismo sami. Smo udje velike skupnosti Cerkve, katere glava je Kristus. Zaradi njega je Cerkev sveta in na pot svetosti kliče tudi vsakega od nas.

Družina, »domača cerkev«, je poklicana, da stremi k svetosti sredi sveta, ko se proti težavam bojuje z vero in sprejema Božjo voljo. Za svetost si prizadevata oče in mati, ki živita v iskrenem zaupanju v Boga ter se k njemu zateketa v veselju in žalosti. Njuna medseboj-



na naklonjenost, spoštovanje in ljubezen, ki se odraža v služenju družini, ima v Bogu svoj izvor in cilj. Srečni otroci, ki živijo v takem življenjskem okolju in se ob starših učijo spoštovati Boga in vsakega človeka.

Svetopisemski odlomek o svatbi v Kani Galilejski nam priča o tem, kako lahko ljubezen starša – v tem primeru matere Marije – zbudi poklic, ki v človeku še spi. Marijine besede, izrečene iz sočutja in usmiljenja do gostiteljev, so bile povod za Jezusov prvi čudež in s tem za začetek njegovega javnega delovanja.

Svetost družine vključuje tudi skrb za Cerkev, ki se izraža v zavzeti molitvi in odprtosti za duhovne poklice. Vsak duhovni poklic je izraz Božjega usmiljenja do človeka. Po rokah duhovnikov prihaja k nam živi Jezus; po njegovi daritvi pri oltarju se dvigajo k Bogu Očetu naše prošnje; po duhovniku so nam odpuščeni grehi. Duhovniki, redovniki in redovnice, ki se podarjajo iz ljubezni, pričajo, da je med nami Jezus živ tudi danes. Kakšna bo brez duhovnih poklicev naša prihodnost? Kakšna prihodnost naših otrok? Še več, ali bomo kot kristjani brez duhovnih poklicev prihodnost sploh imeli?

Mi uživamo sadove molitev in širokosrčnosti naših prednikov, ki so milost duhovnih poklicev izprosili nam. Zdaj smo na vrsti mi! Izmolimo jih za naprej, za naše potomce in potomce naših potomcev.

Prošnje vernikov

Bratje in sestre, molimo k Bogu, našemu usmiljenemu Očetu:

1. Hvala ti za starše, ki svoje otroke vodijo k izviru večnega življenja. Spremljaj in blagoslavljalj njihov trud in prizadevanja.
2. Hvala ti za vse duhovnike, redovnike, redovnice, misijonarje in misijonarke. Naj njihovo služenje Cerкви obrodi obilne sadove.
3. Hvala ti za vse, ki v današnjem svetu pričujejo o tvoji veliki ljubezni in usmiljenju. Utruj jih v veri, upanju in ljubezni.
4. Hvala ti za vse družine, ki molijo in darujejo za duhovne poklice. Usliši njihove molitve!
5. Hvala ti za vse mlade, ki so v sebi prepoznali duhovni poklic in so se nanj odzvali! Naj zvesto vztrajajo na poti!
6. Hvala ti za naše pokojne starše in vzgojitelje, ki so nam s svojim zgledom kazali pot vere in zaupanja vate. Izkaži jim svoje usmiljenje in jim nakloni nebeško veselje.

Vse to te prosimo po Kristusu, glavi Cerkvje in tvojem ljubljenu Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Gospod Jezus,

ti, ki si živel z Jožefom in Marijo v nazareškem domu, posveti naše družine po svoji navzočnosti. Ohrani jih v miru. Ti, ki si izpolnjeval Očetovo voljo, daj, da bomo v naših družinah Boga častili in spoštovali. Tvoja sveta družina je zgled molitve, ljubezni in pokorščine Bogu. Napolni naše družine s svojo milostjo in darovi. Ti, ki si ljubil svoje bližnje in so oni ljubili tebe, podari vsem družinam povezanost in mir. Ti, ki si razveselil svate v Kani Galilejski, ko si spremenil vodo v vino, olajšaj trpljenje v naših družinah in ga spremeni v veselje. Ti, ki si nas povabil, naj delamo za edinost, blagoslovi naše družine: naj nič ne loči tistih, ki jih je Bog združil. Amen.



ŠESTI DAN

petek, 15. april

Uvod v mašo

Največja Jezusova želja je bila, da bi vsi ljudje spoznali in čistili Očeta, Stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. Zato je svojim učencem položil na srce, naj gredo po vsem svetu in vsem ljudem oznanijo čudovito blagovest, ki jim bo opora na življenjski poti.

Po Jezusu, učlovečenem Božjem Sinu, ki je razodetje Božje ljubezni in usmiljenja, bo svet spoznal Boga, živel po njegovih zapovedih in dosegel večno srečo, ki nam jo obljublja. Prav misijonar je tisti, ki to Jezusovo naročilo v polnosti izpolnjuje.

Apostol Pavel, ki ga bomo danes v Božji besedi spoznali kot največjega preganjalca Jezusovega nauka, nam bo sporočil, kako se lahko oklenemo Kristusa, in ta Jezus nam lahko popolnoma spremeni življenje ter nas po Božjem usmiljenju pripelje v Očetovo naročje. Naša dolžnost je le v tem, da se odpremo resnici evangelija in iz te resnice vsak dan živimo polno življenje kristjana. Storimo to tudi sedaj.

Božja beseda: Apd 9,1-20; Jn 6,52-59

Kratek nagovor: MISIJONARJI USMILJENJA

Slovinci smo majhen narod, a vendar v nečem zelo velik. Ko smo pred skoraj 1300 leti sprejeli krščanstvo, smo kmalu začutili dolžnost, da svojo vero oznanjamo tudi drugim. Če se ozremo v zgodovino ali pa gledamo v sedanjost, bomo zlahka spoznali, da smo imeli in imamo v našem narodu ljudi, od Baraga in Knobleharja do novejših Majcna, Drevenška in Petra Opeke, ki so blagovest Jezusa Kristusa ponesli po vsem svetu: v Afriko, Azijo in Ameriko. Izšli so iz vernih družin, kjer je bil kruh Božje besede bogat in je vsem dajal moč za življenje po veri. Iz malega raste veliko, pravi naš pregovor. S svojimi majhnimi dejanji in s pomočjo vere, ki je bila živa v njihovih srcih, so delali velike reči. Če se poglobimo v eno



od najlepših Prešernovih pesnitev, Krst pri Savici, se lahko vživimo v čas, ko smo tudi mi sami po ljubeznivih misijonarjih z Irske začeli odkrivati lepoto krščanske vere in spoznavati, da je naš Bog Oče ljubezni, dobrote in usmiljenja. Naš poet polaga čudovite besede v usta misijonarja, ki pravi, da »pravi Bog se kliče Bog ljubezni«, ki ljubi svoje otroke in »ne želi nobenega pogube«. Če ima človek v srcu vero, upanje in ljubezen, ima v sebi zaklad, s katerim bo lahko obogatil tudi druge. Ta zaklad ni namenjen le peščici ljudi, misijonar ga darežljivo deli vsem, ki jim Bog odpre srce, da prisluhnejo Božji Besedi in se odprejo Božjemu delovanju.

Ko sem bil sam nekaj let misijonar v Afriki, sem spoznaval težke razmere tretjega sveta, ki se bori z lakoto, revščino in neznanjem. A prav kmalu sem spoznal, da ljudje niso lačni le kruha, oblačil in znanja, potrebni so tudi odrešenja in Božjega usmiljenja. Toliko krivic je na svetu, toliko nepravično razdeljenega bogastva, toliko bede, sovraštva in zločinov, da človeka zažeja po drugačnem svetu, kjer bo vladala pravičnost. Zaželi si jedi in pijače, žive studenčnice, ki bo to umazanijo izmila. To jed in pijačo prinaša Jezusov evangelij. Prav ta evangelij odrešenja prinese v misijonske dežele vsak misijonar, ki je glasnik Božje ljubezni. To je sporočilo vesele novice, ki spreminja svet na bolje, ki gradi lepši in pravičnejši jutri. Novica, da imamo Očeta v nebesih, ki nam je na svet poslal svojega Sina Jezusa, ki nam daje v jed svoje telo in v pijačo svojo kri, ki sta pogoj za večno življenje, najbolj osrečuje in odrešuje. Kdor uživa Njega, ima hrano, ki nasiti in daje moč, da lahko delamo dobro, da smo lahko pravični in usmiljeni, da lahko drug drugemu pomagamo in si tudi odpuščamo, če ima kdo nad kom kaj grajati.

Danes se na prvi pogled zdi, da je človek postal gluha za Božjo besedo, da ga ta ne nagovarja več k spreobrnjenju, da išče drugačne vzore za srečo, kot jih nudi krščanska vera. Zato ne potrebuje Kristusa in ga ne žele po oznanjevalcih evangelija. Evropa, ki je bila do včeraj znanilka Kristusa in oznanjevalka krščanskega upanja, se danes sramuje priznati svojo vernost in vse bolj drvi v sodobno poganstvo. Zato tudi ne čuti potrebe po novih duhovniških, redovniških in misijonarskih poklicih.



Vendar se ob vseh negativnih znamenjih kažejo tudi znanilci nove verske pomladi. Mnogi mladi so ob preobilju dobrot spoznali, da človek ne živi samo od kruha, ampak tudi od Božje besede, ki daje življenje. Prav ti mladi so upanje vse Cerkve. Z novo duhovno močjo, ki jo daje Sveti Duh, bodo tako kot nekoč naši misijonarji postali znanilci Kristusa, Božjega Sina, ki svetu kaže usmiljenega Očeta, ki izgubljenega Sina znova sprejema na svoj dom in mu milostno vse odpušča, saj ga kljub njegovim pomanjkljivostim in napakam neizmerno ljubi.

Amen.

Vsemogočni Bog,

ti hočeš, da bi se vsi ljudje zveličali
in spoznali popolno resnico.

Poglej na svojo veliko žetev
in nam v svoji dobroti pošlji dovolj delavcev,
da vse stvarstvo spozna veselo oznanilo.

Tvoje ljudstvo, ki ga zbira beseda življenja
in ga krepijo sveti zakramenti,
naj hodi po poti odrešenja in ljubezni.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Iz Rimskega misala



Prošnje vernikov

Bog, naš Oče, vsak dan znova nas pošiljaš na delo v svoj vinograd. Kličeš nas v službo svojim bratom in sestram, ki potrebujejo tvojo ljubezen in usmiljenje. Z zaupanjem te zato prosimo:

1. Za sveto Cerkev, razširjeno med vse narode in ljudstva, da bi z veseljem in pogumom oznanjala tvoj nauk o odrešenju vseh ljudi.
2. Za našega papeža Frančiška, škofe in duhovnike, naj z globoko vero, dejavnim upanjem in gorečo ljubeznijo vodijo kristjane k studencu žive vode, ki priteka iz Jezusovega srca.
3. Za misijonarje in misijonarke, ki si prizadevajo za oznanjevanje tvojega evangelija po deželah tretjega sveta, da bi zaupali v tvojo pomoč in v težavah ne bi omagali ampak bi zaupali v Kristusa, dobrega pastirja.
4. Za naše mlade fante in dekleta, ki so kot otroci prejeli dar svetega krsta in bili sprejeti v družino Božjih otrok, da bi se radi odzvali Božjemu klicu, če jih ta vabi v duhovniški, redovniški ali misijonarski poklic.
5. Za nas same, da bi bili drug do drugega dobri in usmiljeni in bi z molitvijo in dobrimi deli radi podpirali naše misijonarje pri njihovem poslanstvu v misijonskih deželah.
6. Veliko misijonarjev in misijonark je že odšlo v večnost. Naj jim bo Gospod za ves njihov trud pri oznanjevanju evangelija bogat plačnik in naj jih sprejme med svoje svete in izvoljene.

Dobri Bog, z ljubeznijo in prizanašanjem nas spremljaš na vseh naših poteh. Varuj in vodi nas, da se nikoli ne ločimo od tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje vekomaj. Amen.



SEDMI DAN

sobota, 16. april

Uvod v mašo

Bog hoče odrešenje vseh ljudi in želi, da bi pri tem vsi aktivno sodelovali, vsak po meri prejetih darov in zmožnosti. Teden molitve za duhovne poklice je za to odlična priložnost. Zlasti za molitev za mlade iz naših župnij, ki jih Bog kliče, da delu odrešenja posvetijo vse svoje življenje v duhovniškem, redovniškem in misijonskem poklicu. Podprimo jih, da bodo z veseljem izrekli in živeli svoj »DA«.

Če smo doslej molitev in delo za duhovne poklice zanemarjali, iz srca obžalujemo.

Božja beseda: Apd 9,31-42; Jn 6,60-69

Kratek nagovor: ŽUPNIJA PODPIRA DUHOVNI POKLIC

Župnijska skupnost je kakor čudovit mozaik, sestavljen iz tisočeri kamnov, različnih barv, velikosti in oblik. Tudi vsak član skupnosti v sebi nosi edinstven odtis Božje lepote, osebne poklicanosti in poslanstva. Med sabo se dopolnjujemo. Le skupaj svetu razodevamo celoten Kristusov obraz. Različnost lahko bogati, manjkajoči deli pa skupnost siromašijo. Poklicanost in poslanstvo se dotikata srčike življenja in delovanja skupnosti. Zato radostno živimo poklicanost in poslanstvo, ki izvirata iz krsta in birme, ter vse storimo, da se bodo v naši skupnosti prebujali, rasli in zoreli tudi novi duhovniški, redovniški in misijonski poklici.

Bodimo živa skupnost, ki v svoji sredi pospešuje poklice predvsem z resnično krščanskim življenjem! Mladim pričajmo o lepoti življenja z Bogom in budimo hrepenenje po njem. Poklici kažejo na živost neke skupnosti. Krščanska skupnost brez duhovnih poklicev je kot družina brez otrok. Iz kolikih župnij že leta in leta ni izšel noben duhovni poklic. Ali ni morda to znamenje, da v teh skupnostih usiha ljubezen do Jezusa in njegove Cerkve?

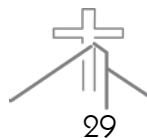
Bodimo skupnost, ki moli – zaupno, goreče in vztrajno – za neprecenljiv dar duhovnih poklicev! Posnemajmo Jezusov zgled in



izpolnimo njegovo izrecno naročilo: »Prosrite Gospodarja žetve, da pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9,38). K molitvi za dar poklicev zavzeto vabimo tudi druge: zlasti otroke, mlade in družine. Poklice naredimo poznane in zanje molimo. Bolnim in trpečim povejmo, da je njihova molitev, združena s Kristusovim križem, učinkovita moč, ki prebuja poklice.

Bodimo skupnost, ki kliče! Kakor Jezus, ki je izrecno vabil: »Hodi za menoj!« ter celo najbližje postavil pred odločitev: »Ali hočete tudi vi oditi?« S Petrom odgovorimo: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Božji Sin.« Nihče naj po naši krivdi ne ostane v nevednosti, kar zadeva Božji načrt. Duhovniki in Bogu posvečeni, starši, katehisti in drugi vzgojitelji, animatorji in molivci, skratka, vsi: postanimo klicarji! Prebudimo v svoji župniji nove duhovne poklice!

Jezusov evangelij mora doseči svet! Ozrmo se na velike potrebe sodobnega človeka in sveta. Nagovorimo mlade, izrecno in osebno, da o klicu razmislijo, ter jih spodbudimo, da se dajo velikodušno na razpolago: »Tukaj sem, Gospod, pošlji mene!« (Iz 6,8) V sebi pa se vsako jutro vprašajmo: kaj bom danes storil, da bo imela naša Cerkev dovolj duhovniških, redovniških in misijonskih poklicev?



Prošnje vernikov

Boga Očeta, vir vsake poklicanosti, ki je bogat v usmiljenju, z zaupanjem prosimo:

1. Za svetega očeta Frančiška in naše škofe: naj poslušni Svetemu Duhu vodijo krščanska občestva k edinosti in zvestemu uresničevanju evangelija.
2. Za slovenske duhovnike: naj bodo v razdeljenem narodu velikodušni posredniki sprave ter prepričljivi glasniki neskončnega Božjega sočutja in usmiljenja.
3. Za krščanske družine: stori, da bodo žareča ognjišča ljubezni in dobrote ter ugodno okolje za rast novih duhovnih poklicev.
4. Za mlade v naši župniji: pokličiči med njimi tiste, ki bodo pripravljene v duhovnih poklicih razodeti svetu očetovsko obličje Boga in materinsko obličje Cerkve.
5. Za vse bogoslovce: naj se na bodoči poklic pripravljajo z navdušenjem in vztrajnostjo, v Kristusovi ljubezni in bratskem občestvu, da bodo postali pastirji po Jezusovem zgledu.
6. Za redovnike in redovnice: naj ponovno prebudijo svet za Boga in za duhovne vrednote.
7. Za misijonarje in misijonarke: naj v vseh ljudeh, tudi ubogih in ponižanih, zlasti pa v tistih, ki so daleč od vere in evangelija, gledajo tvoje obličje.

Usmiljeni in dobrotljivi Oče, bogat z ljubeznijo in zvestobo. Usliši nas po Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. Amen.

OSMI DAN

nedelja, 17. april

Uvod v mašo

Obhajamo nedeljo dobrega pastirja. Obenem je to zaključek tedna molitve za duhovne poklice. Danes se bomo zato v zakramentu evharistije posebej zahvalili Bogu za duhovnike, redovnike in redovnice ter druge, ki so nam v življenju pomagali k veri v Boga in nam še pomagajo. Obenem prosimo Gospoda za dar novih duhovnih poklicev v Cerkvi, pa tudi, da bi jih znali med nami prepoznati, sprejeti in negovati. Naj bo naše srce pripravljeno za zahvalo in za prošnjo – in v ta namen prosimo Gospoda, naj očisti naša srca.

Božja beseda: Apd 13,14.43-52; Raz 7,9.14-17; Jn 10,27-30

Homilija: CERKEV, MATI POKLICEV

Pastir je podoba, v kateri Sveto pismo prepozna značilnosti odnosa z Bogom, izkušnjo Boga, ki skrbi za nas kot pastir. Včasih Sveto pismo reče Bogu, da ‚je kot‘ pastir – posebej v prerokih Izaiju, Jeremiju in Ezekijelu. Včasih pa reče Bogu, da ‚je‘ pastir – npr. v psalmu, ko pravi: »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.« Nova zaveza govori o Jezusu, dobrem pastirju – še posebej evangelist Janez. Kot smo slišali v današnjem odlomku evangelija o pastirjevih ovcah: »Nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke – zato, ker jih ne more iztrgati iz roke nebeškega Očeta.«

Vloga pastirja je, da ovce vodi na pašo, jih varuje in jih rešuje iz nevarnosti. Opazuje ovce, včasih je malce odmaknjen, vselej pa pozoren na zaupano mu čredo. To mu je v veselje. Včasih hodi pred njimi, včasih za njimi.

To je bogastvo odnosa, kako Bog skrbi za svoje ljudstvo in za vsako osebo. Kristus, učlovečeni Božji Sin, prihaja, da prinaša človeku Očetovo ljubezen. Blizu je Očetu, blizu je človeku. S posebno skrbnostjo je blizu osamljenemu, ranjenemu, bolnemu, trpečemu človeku. Celo grešniku. To je poslanstvo Sina, ki gre v svoji ljubezni do konca. V tej poti ljubezni do človeka in Očeta ga ne zaustavi niti



križ, niti tolikšno zlo, ki se je razbesnelo nad njim, niti smrt. Kristusova ljubezen zmaga. To je polnost Kristusovega življenja, ki nam ga podarja. Da bi imeli življenje in ga imeli v obilju!

Cerkev je Kristusovo mistično telo. Zgodovinska Cerkev je vidni Kristus danes. Vsakdo ima v Cerkvi svoje mesto in prostor. Duhovni poklici imajo v Cerkvi svoj dragocen prostor, ko so nekateri poklicani, da z osebno zavzetostjo živijo posvečenost v odnosu z Gospodom in v službi Božjemu kraljestvu. Tako je bilo skozi zgodovino – in: bo še tako?

Ob nedavnem zaključku leta Bogu posvečenega življenja je papež Frančišek v nagovoru prisotnim povedal o svoji bolečini ob upadanju števila duhovnih poklicev. Pogosto se dogodi, da mu škofje povedo o majhnem številu bogoslovcev pa tudi o majhnem številu novincev in novink v redovih. Povedal je tudi o samostanih, kjer ostaja le še majhno število redovnic, ki skrbijo, da stvari gredo naprej. Papež je rekel, da mu v takih bolečih trenutkih pride skušnjava proti upanju: »Kaj se vendar dogaja? Kako to, da je maternica posvečenega življenja tako neplodna?« Papež pravi, da je odgovor proti tej skušnjavi molitev. Goreča molitev k Bogu, kot je starozavezna Ana v svetišču molila z veliko bolečino in gorečnostjo, da se je duhovniku Éliju celo zdela pijana. Torej bolj moliti za duhovne poklice in se ne naveličati! To ne pomeni moliti več časa, ampak bolj s celim srcem, s celo zavestjo, da duhovne poklice zares potrebujemo. Jih pa potrebujemo, če zares osebno življenjsko potrebujemo vero v Boga. Tako močno, da bi si upali in mogli priznati: »Ne moremo iti naprej brez tebe, Gospod. Saj hrepenimo po polnem življenju, po Kristusovem življenju.«

Cerkev moli za poklice in prebuja duhovne poklice, če jih zares potrebuje, če potrebuje vero, če potrebuje Boga. Danes se torej kot Cerkev zahvalimo za dar vere v Boga, da poznamo življenje ljubečega Gospoda. Zahvalimo se za vse ljudi, ki so nam v življenju pomagali na poti vere, nam odstirali Boga Očeta in Jezusa in Svetega Duha. Prosimo Gospoda, naj jih ohranja v njihovem poslanstvu, naj jih varuje, podpira, jim daje notranje moči in zaupanja. Združimo se v prošnji Gospodu za nove duhovne poklice. Naj nam pošilja



osebe, ki bodo v ljubezni do Boga pripravljene dati ne le del sebe, pač pa same sebe celostno za Božje kraljestvo. Amen.

Prošnje vernikov

Jezusa, dobrega pastirja, ki so se mu smilile množice, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirja, goreče prosimo:

1. Za našo župnijsko skupnost. Naj postane rodovitna zemlja, kjer se bodo prebujali, zoreli in rasli tudi duhovni poklici.
2. Za starše, da bi živeli po evangeljskih vrednotah. Tako bodo njihovi otroci lažje prepoznali Božji klic, razumeli potrebnost žrtve in cenili lepoto Bogu posvečenega življenja.
3. Za otroke in odraščajoče, da bi pri odločanju za svojo prihodnost sprejeli načrt, ki ga ima Bog z njimi.
4. Za mlade, ki čutijo Božji klic, da ga ne bi zavrnili. Naj se raje pogumno vključijo v velike tokove svetosti, ki so jih sprožili znameniti svetniki in svetnice po Kristusovih stopinjah.
5. Za vse, ki se pripravljajo na duhovniški, redovniški ali misijonski poklic, da bi zvesto hodili za svojim učiteljem, ki je prišel, da bi služil.
6. Za naš narod: naj nikoli ne manjka velikodušnih mladih, ki bodo sodobnemu svetu predstavili očetovsko obličje Boga in materinsko obličje Cerkve ter bodo zastavili vse svoje življenje, da bi drugi dobili življenje in upanje.

V svoji ljubezni nas poslušaj in usliši, ki z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.



**O, Oče, zbudi med kristjani številne
in svete poklice v duhovništvo,**

ki bodo ohranjali vero živo
in varovali hvaležen spomin tvojega Sina Jezusa
po oznanjevanju njegove Besede, in delitvi zakramentov,
s katerimi ti nenehno obnavljaš svoje verne.

Daj nam svetih služabnikov tvojega oltarja,
ki bodo pozorni in goreči varuhi Evharistije,
zakramenta najvišjega daru Kristusa za odrešenje sveta.

Pokličí služabnike tvojega usmiljenja,
ki bodo razdajali veselje tvojega odpuščanja
po zakramentu sprave.

Stori, Oče, da Cerkev z veseljem sprejme
številne navdihe Duha tvojega Sina
in poslušna njegovim navdihom
skrbi za poklice v duhovniško služenje
in v posvečeno življenje.

Podpiraj škofe, duhovnike, diakone,
posvečene in vse krščene v Kristusa,
da zvesto izpolnijo svoje poslanstvo v službi evangelija.

To te prosimo, po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Marija, Kraljica apostolov, prosi za nas!

papež Benedikt XVI.



MOLITVENA URA PRED NAJSVETEJŠIM

Za osnovnošolce – 2. triade

Pesem, vmes izpostavitve Najsvetejšega

Poklonim se, vse izročim k Jezusovim nogam.

Ljubezni moč, usmiljenje k Jezusovim nogam.

Kličem: »Svet si, svet si, svet si!«

Kličem: »Svet si, svet si, svet si!«

Kličem: »Svet si, svet si, svet si, svet, Gospod!«

V: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

V: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo.

Vsi: Presveto Rešnje telo.

V: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

V: Jezus, prišli smo k tebi, ki si tu pred nami skrivnostno navzoč v sveti hostiji. Pri svetem krstu smo postali tvoji bratje in sestre ter člani velike družine Cerkve. Verujemo, da si res tu z nami in se veselíš, da smo radi pri tebi. Slavimo te skupaj s svetim Frančiškom iz Assisija.

B1: Ti si svet, Gospod Bog.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si edini, ki delaš čudeže.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si močan.

Vsi: Ti si svet.

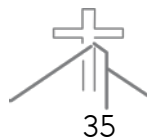
B2: Ti si velik.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si najvišji.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si vsemogočni kralj, ti sveti Oče, kralj nebes in zemlje.



Vsi: Ti si svet.

B1: Ti sam si dobro, vse dobro, najvišje dobro, Gospod Bog, živi in resnični.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si ljubezen, nesebična ljubezen.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si modrost.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si potrpežljivost.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si lepota.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si varnost.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si veselje in radost.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si naše upanje.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si pravičnost.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si zavetje.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si naš varuh in branitelj.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si pogumnost.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si osvežitev.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si naše upanje.

Vsi: Ti si svet.

B1: Ti si naša vera.

Vsi: Ti si svet.

B2: Ti si naša ljubezen.

Vsi: Ti si svet.



Pesem

Poklonim se, vse izročim k Jezusovim nogam.

Ljubezni moč, usmiljenje k Jezusovim nogam.

Kličem: »Svet si, svet si, svet si!«

Kličem: »Svet si, svet si, svet si!«

Kličem: »Svet si, svet si, svet si, svet, Gospod!«

V: Jezus, za vsakega človeka imaš življenjski načrt, ki je poln lepote in dobrote. Danes smo tukaj zato, da molimo za tiste, ki so ta načrt že spoznali in hodijo za teboj. Zato se ti zahvaljujemo za papeža, škofo in duhovnike, redovnike in redovnice ter misijonarje, ki nam z veseljem in ljubeznijo govorijo o tebi – še več, ki nam svojim življenjem kažejo, da je biti tvoj prijatelj nekaj lepega in osrečujočega.

Pesem

O moj Gospod, bodi zahvaljen! (4x)

Pesem

Jezus se ob morju ustavi,

me pogleda in prijazno povabi:

„Pusti ribe, ljudi lovil boš!“

***Dragi Jezus, si res mene poklical?
S tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal.
Glej, zapuščam prazen čoln na obali,
zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.***

Reven, nesposoben sem človek,
kar premorem, je zvestoba do tebe,
rad potegnili ljudi bi iz greha. **Odpev.**

Tu sem, moje roke porabi,
šibke noge in okorne besede,
kaplje znoja in vso ljubezen. **Odpev.**

V zlobi se človeštvo utaplja,
mreža Božje ga besede zajame,
za rešitev se ti izročimo. **Odpev.**



V: Jezus, v odlomku iz Lukovega evangelija bomo slišali, kako si poklical ribiče, da so postali tvoji prijatelji in hodili za teboj.

B: Ko je množica pritiskala nanj in poslušala Božjo besedo, on pa je stal ob Genezareškem jezeru, je zagledal dva čolna pri bregu; ribiči so pravkar stopili iz njiju in izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, bil je Simonov, in Simona prosil, naj odrine malo od kraja. Sédel je in učil množico iz čolna. Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!« Simon mu je odgovoril: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, tako da so se jim mreže začele trgati. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se začela potapljati. Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!« Nad ulovom rib, ki so jih zajeli, je osupnil on in vsi, ki so bili z njim, prav tako pa tudi Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. Tedaj je Jezus rekel Simonu: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi.« In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim. (*Lk 5,1-11*)

V: Jezus, tako kot so ti štirje možje pustili vse in šli za teboj, tudi v našem času vabiš fante in dekleta, da bi ti bolj od blizu sledili v duhovnem poklicu. Vabiš jih, da bi postali duhovniki, redovniki, redovnice in misijonarji.

B: Pomagaj jim, da bodo z veseljem odgovorili na tvoj klic.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

B: Pomagaj jim, da bodo v tebi odkrili zvestega prijatelja, ki jih nikoli ne zapusti.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

B: Pomagaj jim, da se bodo v novem domu počutili doma.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

B: Pomagaj jim, da bodo imeli dobre vzgojitelje, ki jih bodo vodili k tebi.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.



B: Pomagaj jim, da jih ne bo strah novih stvari in navad.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

B: Pomagaj jim, da bodo pri tebi iskali pomoč in tolažbo, ko jim bo težko.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

B: Pomagaj jim, da bodo radi v tvoji bližini.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Pesem:

Stvarnik zemlje in neba videl stisko sem sveta.

Greh in zlo, trpljenje vse premagal bom.

Sonce sem ustvaril jaz, da prežene temo, mraz.

Kdo odkril bo luč ljudem? Koga pošljem naj?

Tukaj sem, Gospod, pošlji mene!

Slišal sem tvoj klic in zdaj sem tu.

Bodi z mano, ko bom vabil vse k ljubezni, veri, upanju.

Jaz ustvaril sem ta svet, rad prebivam pri ljudeh.

Z njimi jokam in trpim, a daleč so.

Srca kot iz kamna so, a beseda moja bo

jim ljubezen dala spet. Koga pošljem naj? **Odpev.**

Zrak in ogenj ustvaril sem, dajem hrano vsem ljudem.

Za uboge jaz skrbim, rešujem jih.

Svoj kruh z njimi rad delim, dušo in telo krepim.

Zanje sem življenje dal. Koga pošljem naj? **Odpev.**

V: Jezus, sedaj bomo nekaj časa pri tebi v tišini. V tišini srca ti bomo izrekli svoje zahvale in prošnje ter te slavili, ker si naš Bog.

Trenutek tišine za osebno molitev.

Očenaš

V: Jezus, hvala ti, da smo lahko pri tebi, da nas poslušáš, nam govoriš, in ker nas imaš rad. Tudi mi smo veseli, da si naš prijatelj in nam pomagaš, ko potrebujemo tvojo pomoč. Zato ti pojmemo:



Pesem: Jezus moj, ljubim te ...

... hvalim te.

... molim te.

... prosim te.

... ljubiš me.

V: Jezus, zaupaš nam preproste naloge, ki jih zmoremo s tvojo pomočjo. Danes te sprašujemo: Gospod, hočeš moje roke, da bi danes pomagal ubogim in bolnim, ki so pomoči potrebni?

Vsi: Gospod, danes ti dam svoje roke.

V: Gospod, hočeš moje noge, da bi danes obiskal tiste, ki potrebujejo prijatelja?

Vsi: Gospod, danes ti dam svoje noge.

V: Gospod, hočeš moj glas, da bi danes nagovoril tiste, ki so potrebni besed ljubezni?

Vsi: Gospod, danes ti dajem svoj glas.

V: Gospod, hočeš moje srce, da bi danes ljubil vsakega osamljenega človeka, ker je človek?

Vsi: Gospod, danes ti dam svoje srce.

Blagoslov z Najsvetejšim

Pesem:

Življenje je dar,
direktno od Boga dobili smo ga,
a dostikrat ne zavedamo se,
da je to dar od Boga.

Veselje je dar ...

Molitev je dar ...

MOLITVENA URA PRED NAJSVETEJŠIM

Za osnovnošolce – 3. triade

Priprava na molitev pred Najsvetejšim

Predlagam, da se voditelj pred molitvijo pogovori z otroki/mladimi, kaj točno se bo počelo pri adoraciji in kaj to sploh je. Pri tem lahko pomaga tudi spodnja zgodba, ob kateri lahko poudari pomembnost molitve pri spoznavanju Boga in približevanju k njemu.

Lutka iz soli je potovala na tisoče kilometrov po zemlji, dokler ni prišla do morja. Očarala jo je ogromna šumeča gmota. To je bilo nekaj, česar doslej še ni videla: »Kdo si ti?« je vprašala solnata lutka. Morje je prijazno odgovorilo: »Pridi in poglej!« In lutka je zabredla v morje. Bolj ko je bredla v vodo, bolj se je topila, dokler je ni ostalo še čisto malo. Preden se je stopil njen zadnji delček, je lutka preseanečeno dejala: »Sedaj vem, kdo si!«

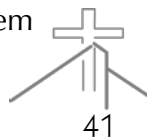
(Obrisal bo solze z njihovih oči, zbral Božo Rustja, stran 14)

Potrebno:

- besedila molitvene ure
- plakat s sliko gore, kamor ob prebiranju pritrdimo prebrano svetopisemsko besedilo in kamor lahko mladi pripnejo svoje ime (če je mogoče, naj se postavi pod oltar, kjer bo izpostavljena Najsvetejše)
- listke
- bucike ali risalni žeblički ali selotejp
- pisala

Potek molitvene ure

Pesem ob izpostavitvi: Pridi, Sveti Duh (ali katera druga pesem k Svetemu Duhu)



**PRIDI, SVETI DUH, PRIDI, LUČ SRCA,
v Sinovi ljubezni vžgi duha.
Ti nas osvobajaš vseh strahov.
Podeli Cerkvi svojih darov.**

Preko gorskih vod razlivaš moč,
na večer v škrlat krasiš nebo.
Toda v meni ena želja tli,
da v mojem srcu spet zaživiš. **Pridi ...**

Vsako misel, vse, kar govorim,
in vse, kar storim, napolni ti.
Kajti v meni ena želja tli,
da v mojem srcu spet zaživiš. **Pridi ...**

Bodi kralj vseh sanj, kralj vseh skrbi,
vsega, kar bilo je in še ni.
Kajti v meni ena želja tli,
da v mojem srcu spet zaživiš. **Pridi ...**

V tebi pravim: »Jezus je Gospod,«
v tebi znova Božji sem otrok.
V meni ena sama želja tli,
da v mojem srcu vedno živiš. **Pridi ...**

Križ

V: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vsi: Amen.

V: Hvaljeno in češčeno naj vedno bo,

Vsi: presveto Rešnje Telo.

V: Zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen.

Voditelj: V življenju vsakega človeka je mnogo srečanj, klicev
in vabil; rojstvo, novo jutro, za otroka je tak klic šola, za odrasle



služba. Klic nas vabi, da stopimo v življenje z odgovornostjo, velikušnostjo in prizadevnostjo. Vsak klic pričakuje odgovor. Nekateri odgovori so lahki, umevni skoraj sami po sebi, drugi so težki in zahtevajo dober premislek, pogum za odločitev, pogovor z Bogom in dobrim človekom, saj odgovori na tak klic vplivajo na usmeritev celotnega življenja. Z molitvijo prosimo, da bi slišali klic, ki ga Bog namenja vsakemu od nas, in bi zmogli dati pravilen odgovor.

Odlomek iz Svetega pisma – Mr 3,13-19

Bralec: Nato je šel na goro in poklical k sebi, katere je sam hotel. In odšli so k njemu. Postavil jih je dvanajst, ki jih je imenoval tudi apostole, da bi bili z njim in bi jih pošiljal oznanjat ter bi imeli oblast izganjati demone. Postavil jih je torej dvanajst: Simona, ki mu je dal ime Peter, Jakoba, Zebedejevega sina, in Jakobovega brata Janeza, katerima je nadel ime Boanergés, to je Sinova groma, Andreja, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomaža, Jakoba, Alfejevega sina, Tadeja, Simona Kananeja in Juda Iškarijota, ki ga je izdal.

Po branju se na plakat z goro pritrdi prebrano besedilo.

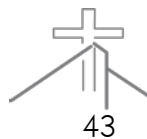
Kratka tišina

V tišino uvede voditelj s povabilom, da naj si otroci/mladi zamislijo, na katere klice z veseljem odgovorimo in kakšen je klic, ki ga na nas naslavlja Bog. K čemu nas Bog kliče? Kako bi se počutil, če bi se na seznamu apostolov znašlo tvoje ime?

Povabilo k dejavnosti

Vsak od mladih/otrok na listek napiše svoje ime in ga pripne na plakat, kjer je narisana gora in kjer je že zapisan začetek zgornjega odlomka. Imena postavljajo za tistim delom, kjer so napisana imena apostolov (kot bi nadaljevali seznam).

Pesmi med pripenjanjem listkov



V TVOJO SMER

Kdo me kliče po Besedi,
kdo me spremlja v sreči in bedi,
kdo v viharju sredi morja
kazal mi bo smer?
Kdo odpustil mi bo grehe,
kdo moči mi dal bo, utehe,
ko življenje bo ranilo dušo in telo?

***V tvojo smer klic naj tvoj me vodi,
v tvojo smer naj stopa moj korak,
v tvojo smer ..., svetilnik ti mi bodi.
V tvojo smer, Gospod, moj Bog.***

Ti me kličeš po Besedi,
ti me spremljaš v sreči in bedi,
ti v viharju sredi morja
kazal mi boš smer.
Ti odpustil mi boš grehe,
ti moči mi dal boš, utehe,
ko življenje bo ranilo dušo in telo. **Odp.**

NA TVOJO BESEDO *(Maja Triler)*

Učenik, obupani smo
vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli.
Učenik, če rečeš nam to,
vesla bomo vzeli in za tabo gremo.
Svetega Petra za zgled si nam dal,
da bi verovali, kot je on veroval.

***Na tvojo besedo bomo mreže vzeli in postali ribiči ljudi,
da cel svet bomo zaobjeli z ljubeznijo, ki daješ jo ti. (2x)***



Jezus, tako kot ljubiš nas ti,
nauči nas ljubiti tudi druge ljudi,
da gremo v svet odprtih dlani
za vse, ki so potrebni pomoči.
Svetega Petra za zgled si nam dal,
da bi verovali, kot je on veroval. **Odp.**

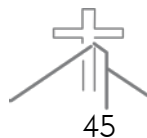
Namestnik tvoj je Peter skala postal,
o ljubezni Božji je nenehno pričeval.
Daj tudi nam te moči,
da naša vera iz nas zažari.
Svetega Petra za zgled si nam dal,
da bi verovali, kot je on veroval. **Odp.**

KO JEZUS JE ZAČEL UČITI

Ko Jezus je začel učiti,
izbral si prve je učence
in najprej se njegova je dobrota
izlila na dva revna ribiča.

Simon in brat njegov Andrej
zaslišala čudovite sta besede:
»Hodita za menoj, napravil vaju bom
za ribiča, za ribiča ljudi!«

Z učenci se tedaj umakne k morju,
pri mitnici zagledal je Mateja,
in rekel mu je: »Hodi za menoj!«
Matej je vstal in šel za njim.



JEZUS SE OB MORJU USTAVI

Jezus se ob morju ustavi,
me pogleda in prijazno povabi:
»Pusti ribe ljudi lovil boš!«

***Dragi Jezus, si res mene poklical,
s tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal?
Glej, zapuščam prazen čoln na obali,
zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.***

Reven, nesposoben sem človek,
kar premorem, je zvestoba do tebe,
rad potegnil ljudi bi iz greha.

Tu sem, moje roke porabi,
šibke noge in okorne besede,
kaplje znoja in vso ljubezen.

V zlobi se človeštvo utaplja,
mreža Božje ga besede zajame,
za rešitev se ti izročijo.

Prošnje

Voditelj: Gospod, poslušaj prošnje nas, ki smo zbrani pred teboj. Naj z vso zavzetostjo prisluhnemo tvojemu klicu, s katerim pozivaš vsakega na pot, ki nas pelje k pravi sreči.

Bralec: Prosimo te za našega papeža Frančiška, škofo in duhovnike, da bi ohranili pogum, ko mlade in starejše navdušujejo za hojo za Kristusom.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Za starše, da bi gojili klic v svojih otrocih in s svojim zgledom potrjevali, kako je treba nanj odgovoriti.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Za tiste, ki so pred pomembnimi življenjskimi odločitvami, da bi pri njih poslušali tudi Božji glas in njegov nasvet.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Za tiste, ki so odgovorili na tvoj poseben klic in postali duhovniki, redovnice in redovniki, naj njihov zgled osrči tiste, ki se sami odločajo.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

Bralec: Pomagaj nam, ko bomo na tvoj klic morda napačno odgovorili, naj najdemo pogum, da spremenimo smer.

Vsi: Prosimo te, usliši nas.

V: Bog, naš Oče in Stvarnik, vsakega od nas si ustvaril po svoji podobi in sličnosti. Pomagaj nam, da se bo v našem življenju kazala naša vera. Pomnoži klic veselja v zakonsko življenje, v duhovništvo, redovništvo, misijonarsko službo. Naj kot žene in moške, matere in očetje, sestre redovnice in bratje redovniki, diakoni, duhovniki in škofje ostajamo zvesti tvoji milosti. Naj se vsakodnevno trudimo izpolnjevati tvojo voljo in širimo zadovoljstvo ob opravljanju dobrih del, ki proslavljajo tvoje ime. To te prosimo po Kristusu, našem Gospodu, ki živi in nas ljubi.

(škof David A. Zubik)



Vsi: Amen.

V: Skupaj zmolimo Očetovo molitev.

Vsi: Oče naš ...

Pesem

RES VELIK SI, BOG

Ti veličastni kralj, oblečen v sijaj,
vsa zemlja v radosti zdaj vriska, poje ti.
V svetlobi se bleščiš in tema že beži,
pred tabo trepeta, pred tabo trepeta.

Res velik si, Bog!

Pojte z mano: velik si, Bog!

***Vsak bo videl, da
je velik naš Bog!***

Od vekomaj stojiš in čas v rokah držiš,
začetek, konec, vse, začetek, konec, vse.
Ti, Troedini Bog, Oče, Duh in Sin,
Ti jagnje si in lev, Ti jagnje si in lev ...

Tvoje ime, ki je nad vsem, slave vredno je
in srce ti poje: velik si, Bog!

Skupaj lahko zmolimo še desetko rožnega venca – naj mladi/otroci sami izberejo namen molitve. Način molitve je odvisen od mladih/otrok, ki so navzoči (ali sami molijo naprej ali se razdelijo v dva zbora ...)

Voditelj: Gospod Jezus, naj nam čaščenje tvojega telesa pomaga začutiti odrešenje, ki si ga prinesel na svet, in mir kraljestva, v katerem živiš z Očetom in Svetim Duhom na vse veke vekov.

Vsi: Amen.



*Voditelj blagoslovi navzoče z monštranco in jo shrani v tabernakelj.
Po njej pa skupaj zmolimo še spravno molitev.*

Vsi: Bog, bodi hvaljen.

Hvaljeno bodi njegovo sveto ime.

Hvaljen bodi, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek.

Hvaljeno bodi Ime Jezusovo.

Hvaljeno bodi njegovo presveto Srce.

Hvaljena bodi njegova predragocena Kri.

Hvaljen bodi Jezus v najsvetejšem oltarnem Zakramentu.

Hvaljen bodi Sveti Duh, Tolažnik.

Hvaljena bodi vzvišena Mati Božja, presveta Devica Marija.

Hvaljeno bodi nje sveto in brezmadežno spočetje.

Hvaljeno bodi njeno slavno vnebovzetje.

Hvaljeno bodi ime Device in Matere Marije.

Hvaljen bodi njen prečisti ženin sveti Jožef.

Hvaljen bodi Bog v svojih angelih in svetnikih.

Pesem

TI NAJSVETLEJŠA SI LUČ V TEMI,

ki razsvetlila moje je srce.

Naj bom ponižen služabnik ti,

naj svetim tudi jaz.

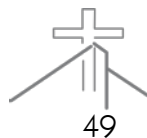
***Zdaj sem tu, moj Bog, pripravljen na pot,
ki mi kaže jo tvoja dlan.***

***V meni je pogum, vem, da zmorem vse to,
saj ob meni si ti vsak dan.***

Vem, da ti vedno razumeš me,
vem, da ob meni si, ko iščem te.

In ko ne najdem poti naprej,
začutim tvojo moč.

Zdaj sem tu, moj Bog ...



NJEGOVA, NAŠA MAŠA

Če trpiš in je tvoje trpljenje tolikšno,
da ne moreš nič delati,
se spomni maše.

V maši Jezus -
danes kakor takrat -
ne dela, ne pridiga:
Jezus se daruje iz ljubezni.

V življenju
je mogoče narediti toliko stvari, izreči toliko besed,
toda glas bolečine,
čeprav gluh in drugim nepoznan,
bolečine, darovane iz ljubezni
je najmočnejša beseda,
beseda, ki rani Nebo.

Če trpiš,
potopi svojo bolečino v njegovo:
opravi svojo mašo.

In če svet tega ne razume,
se ne vznemirjaj;
dovolj je, da te razumejo Marija, Jezus, svetniki;
živi z njimi
in pusti teči svojo kri
v dobro človeštvu -
kot On !

Maša!
prevelika, da bi jo mogli doumeti!
Njegova, naša maša.

Chiara Lubich

**MOLITVENA URA PRED NAJSVETEJŠIM
CERKEV, KI JE NESPREJETA,
JE KRISTUSOV IN MOJ DOM**
Za mlade

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Pesem:

**SPREMENIL SRCA JE,
spremenil nas je vse,
on res živi. Aleluja! (2x)**

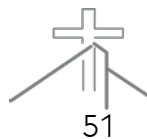
Jezus svojo je luč podaril,
svetu je ne prikrivajmo
Razsvetlimo s tem sijem zemljo,
z novim srcem pričujmo zanj.

Ko hodili smo skozi temo,
ti si ogenj za nas prižgal,
z njim pojdimo, zažgimo zemljo
in oznanjajmo dan Boga.

V svet nas vodi njegova roka,
da resnico oznanjamo,
da ponovno se vname zemlja
in v svetosti spet zagori.

Bratje v Jezusu smo postali,
v ljubezni in veri vanj:
le en sam je naš Bog in Oče,
z odpuščanjem nas rešil je.

Slava tebi, naš Bog in Oče,
ker darujemo se lahko;
daj, naj hodimo v svetlobi,
v odpuščanju svobodni smo.



Voditelj: Nekoč je nekdo zapisal: **»Če ne bi bil katoličan in bi iskal pravo Cerkev, potem bi iskal tisto, ki se ne razume najbolje s svetom.«** Z drugimi besedami: iskal bi Cerkev, ki je svet ne sprejema in jo sovraži. Razlog za to bi bil: če je Kristus v Cerkvi, ki jo iščem, resnično prisoten, potem mora biti ta prava Cerkev nesprejeta, kot je bil nesprejet Kristus, ko je hodil in deloval tukaj med nami. Ko danes gledamo na Cerkev, se nam morda zdi nezanimiva ali celo zastarela. Zdi se nam preveč stroga in času neprilagojena, morda bi rekli celo za časom. Ampak Kristus je ravno v takšni Cerkvi najbolj resničen in v takšno Cerkev vabi nas, ko kliče *»hodi za menoj«* ali *»pasi moja jagnjeta«*.

Mladi:

- Zato vstopimo v Cerkev, ki je nesprejeta, in bodimo veseli, da je nesprejeta, ker je ravno takšna najbolj Kristusova.
- Iščimo Cerkev, ki je obtožena, da je za časom, saj je bil tudi Jezus obtožen, da je zaostal in neučen.
- Iščimo Cerkev, nad katero se posmehujejo in jo imajo za manjvredno, kajti tudi nad Jezusom so se posmehovali, češ da je iz Nazareta.
- Iščimo Cerkev, ki je obtožena, da je obsedena in da ima demona, ker je bil tudi Jezus obtožen, češ da ga je obsedel Belcebub in da z gospodarjem hudih duhov izganja demone (Mr 3,22).
- Iščimo Cerkev, ki jo želijo uničiti v imenu Boga, kot so ljudje križali Kristusa misleč, da opravljajo Božje delo.
- Iščimo Cerkev, ki jo zavračajo, ker trdi, da je nezmotljiva. Tudi Pilat je zavrnil Kristusa, ki se je predstavil kot Resnica. Iščimo Cerkev, ki jo svet zavrača, prav kakor je človek zavrnil Jezusa.
- Iščimo Cerkev, v kateri Kristus premaguje človeško slabost in grešnost, Cerkev, ki lahko odpusti grehe, Cerkev, ki ima moč reči *»jaz te odvežem tvojih grehov ...«*

Voditelj: Cerkev, v katero smo bili s krstom vključeni, morda ni najbolj privlačna in sprejeta, a ta Cerkev je Kristusova. In v to Cerkev smo bili s krstom sprejeti. Jezus, danes smo zbrani pred teboj



kot tvoji otroci, grešni in majhni, a to je naš dom. Cerkev je naš dom. Ko si govoril svojim učencem, si govoril še o nekem drugem domu – domu našega srca. Danes te vabimo, da potrkaš na naša srca in ostaneš z nami. Povej nam, kaj pričakuješ od nas:

Mladi:

*Pridi, Gospod, da bo božič
v hiši mojega življenja.*

*Toliko jih je prebivalo v njej,
zate pa ni bilo prostora.*

*Odpiral sem vrata gostom,
ki so umazali in opustošili.*

*In včasih sem izgubil veselje do tega,
da bi še živel v hiši svojega lastnega življenja.*

*Vseli se v te zapuščene prostore,
napolni mojo hišo z lučjo in svojo prisotnostjo
in pojdi v vse,*

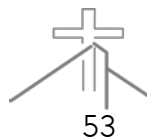
tudi v skrite koticke greha.

*Pridi s čudežem svojega miru
in za vedno ostani pri meni. (Bernhard Mauser)*

(nekaj trenutkov tihote)

Voditelj: Nobenemu človeku se nikoli ne bi smelo zgoditi, kar se je zgodilo očaku Jakobu, potem ko se je zbudil iz spanja. Ko se je zbudil, je dejal: »Zares, Gospod je na tem kraju, pa nisem vedel.« (1 Mz 28,16)

Mladi: Kot je Jakob spregledal bližino Boga, tako tudi mi pogosto preslišimo Božji klic, ki nas kliče. Kako pogosto spimo, nezavedajoč se evharistije, njegovega bivališča med nami. Samo v redkih primerih pridemo do zastrašujočega spoznanja našega poklica. Prevečkrat smo gluhi za vse klice. Za vso našo gluhost ti kličemo:



Voditelj: Gospod Jezus, večkrat smo podobni apostolu Petru, ko nas drugi vprašajo: »*kaj nisi tudi ti izmed učencev tega človeka?*« in mi odgovorimo: »*Nisem.*« (Jn 18,17)

Gospod, usmili se.

Voditelj: Tudi mi večkrat podvomimo v tvoje varstvo in spremstvo v našem življenju in se kot Nikodem sprašujemo: »*Kako se more to zgoditi?*« (Jn 3,9)

Kristus, usmili se.

Voditelj: Gospod, ti si rekel, da »*kdor se torej poniža kot ta otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu*«, in nam za zgled postavil otroka. Kako težko je priznati, da se motimo, ali se postaviti na zadnje mesto v vrsti.

Gospod usmili se.

Oče naš.

10-krat Zdrava Marija – ki je na gori razodel svoje veličastvo.

Pesem:

BOJIM SE SAMOTE

Bojim se samote, bojim se hrepenenja,
bojim se življenja, ker ne vem več, kaj je prav.
Rad bi šel po tvoji poti, rad bi ljubil kakor ti.
Res se trudim, a le človek sem,
človek sem, brez moči. ---

***Hodim po tej poti, a moj duh je še mehak,
padam, vendar vztrajno grem naprej. ---
Vem, da bom napravil še na tisoče napak,
a daj mi moči za nov korak.***

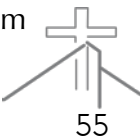
Kot čoln brez krmarja, kot bilka brez opore
v nevihti življenja sem svetilnik brez luči.
Rad bi šel po tvoji poti, rad živel bi kakor ti.
Res se trudim, a le človek sem,
človek sem, brez moči. **Odp.**

Voditelj: Vsakega izmed nas si poklical po imenu. Vsakemu izmed nas si dal točno določeno poslanstvo. A kakšno je moje poslanstvo? Kdo mi bo povedal, kaj Bog pričakuje od mene?

Mladi: Potrebni so nam tisti, ki nam bodo razložili, kam nas Bog kliče v življenju. Kdo so ti, ki v tihoti in samoti poslušajo Boga, da ga prepoznajo po glasu, ko ta kliče? To so tisti, ki se posebej izročijo Bogu v njegovo službo – redovnice, redovniki, diakoni, duhovniki.

Čudovit primer duhovnega vodenja najdemo v prvi Samuelovi knjigi:

Deček Samuel pa je služil Gospodu pred Élijevimi obličjem. Tiste dni je bila Gospodova beseda redka, videnje ni prodrlo skozi. Tistega dne je Éli spal na svojem prostoru; njegove oči so začele pešati, ni mogel videti. Božja svetilka še ni ugasnila in Samuel je spal v Gospodovem svetišču, kjer je bila Božja skrinja. Tedaj je Gospod poklical Samuela. »Tukaj sem,« je rekel. Tekel je k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« »Nisem klical,« je rekel, »vrni se, spi!« Šel je in zaspal. Gospod pa je spet poklical Samuela. Samuel je vstal, šel k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« »Nisem klical, moj sin,« je rekel, »vrni se, spi!« Samuel namreč še ni poznal Gospoda in Gospodova beseda se mu še ni razodela. Gospod pa je spet, tretjič, poklical Samuela. Vstal je, šel k Éliju in rekel: »Tukaj sem, kajti klical si me.« Tedaj je Éli spoznal, da Gospod kliče dečka. In Éli je rekel Samuelu: »Pojdi, spi! In če te bo poklical, reci: »Govôri, Gospod, kajti tvoj hlapec posluša.« In Samuel je šel ter zaspal na svojem prostoru. Tedaj je prišel Gospod, se ustavil in zaklical kakor prej: »Samuel, Samuel!« Samuel je rekel: »Govôri, kajti tvoj hlapec posluša.« (1 Sam 3,1-10)



5 minut tišine za razmislek

Pesem: JEZUS, K TEBI HITIM

***Jezus, k tebi hitim, Jezus, se ti izročim.
Sliši moj glas, Gospod, naj zate le živim.
Jezus, k tebi hitim.***

Tvoja beseda, Bog, mi luč na poti je,
služabnik tvoj naj bom, Gospod, razsvetli me.

Jezus, k tebi hitim ...

Vse misli in skrbi, Gospod, izročam ti;
moj srčni si pastir; moliti te želim.

Jezus, k tebi hitim ...

Ubog sem pred teboj, a ti si tu z menoj;
moja zaščita si, naproti pridi mi.

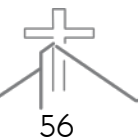
Jezus, k tebi hitim ...

Voditelj: Smo v svetem letu usmiljenja, ko še posebej razmišljamo blagor usmiljenim. Usmiljeno srce bo doseglo usmiljenje. Si lahko predstavljamo, da nas lahko Bog naredi ne samo nebeško čiste – po zakramentu spovedi –, ampak tudi za služabnike te čistosti! Po svojem usmiljenju nas tukaj in sedaj kliče v službo svetosti.

Mladi: Pred opoldansko molitvijo 15. septembra 2013 je papež Frančišek o blagru usmiljenja razmišljal takole:

»Tukaj je ves evangelij! Tukaj! Tukaj je ves evangelij, vse krščanstvo! Vendar pa ne gre za čustvo, za nek ‚dobroizem‘. Nasprotno, usmiljenje je resnična moč, ki lahko reši človeka in svet pred ‚rakom‘, ki je greh, moralno zlo, duhovno zlo. Samo ljubezen lahko zapolni praznine, negativne prepade, ki jih zlo odpira v srcu in zgodovini. Jezus je ves usmiljenje, Jezus je ves ljubezen.«

(Sledi spraševanje mladih, če so pripravljene sprejeti Gospodov klic.)



Voditelj: SI UPAŠ SPREJETI NALOGO GLASNIKA LJUBEZNI?
Mladi: UPAM.

Voditelj: SI UPAŠ STOPITI NA POT ZA GOSPODOM?
Mladi: UPAM.

Voditelj: SI UPAŠ VPRAŠATI GOSPODA JEZUSA, ČE TE ŽELI
V SLUŽBI CERKVE, V SLUŽBI EVANGELIJA,
V SLUŽBI SLUŽENJA UBOGIM?
Mladi: UPAM.

Voditelj: SI UPAŠ NA NJEGOV KLIC ODGOVORITI KOT
SAMUEL, »GOVORI GOSPOD, TVOJ HLAPEC
POSLUŠA«, IN HODITI ZA NJIM V DUHOVNIŠTVU,
REDOVNIŠTVU ALI KOT MISIJONAR?
Mladi: UPAM, Z BOŽJO POMOČJO.

Pesem:

JEZUS MOJ, LJUBIM TE!

bolj kot vse drugo ljubim te!
vse, kar je v meni, naj prepeva ti:

Jezus moj, ljubim te!

Jezus moj, hvalim te ...

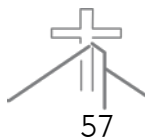
Jezus moj, molim te ...

Jezus moj, kličem te ...

Jezus moj, iščem te ...

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu ...

Hvaljeno in češčeno naj vedno bo ...



MOLITEV ZA DUHOVNIKE

Jezus, večni Veliki duhovnik,
ohrani svoje duhovnike
v zavetju svojega presvetega Srca,
da jim nihče ne bo mogel škodovati.
Ohrani neomadeževane njihove maziljene roke,
ki se vsak dan dotikajo tvojega presvetega Telesa.
Ohrani čiste njihove ustnice,
ki jih je pordečila tvoja dragocena kri.
Ohrani čisto in sveto njihovo srce,
ki je zapečaten z vzvišenim znamenjem
tvojega slavnega duhovništva.
Naj rastejo v ljubezni in zvestobi do tebe!
Obvaruj jih vsega posvetnega!
Daj jim, skupaj z oblastjo spreminjat kruh in vino,
tudi moč spreminjati srca.
Blagoslovi njihovo delo z obilnimi sadovi
in podeli jim nekoč krono večnega življenja.
Amen.

sv. Terezija Deteta Jezusa



KATEHEZA ZA 3. TRIADO OŠ CERKEV – DRUŽINA MNOGIH

Predhodno razmišljanje za kateheta:

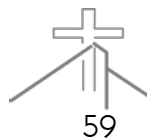
»Kako si želim, da bi [...] vsi krščeni okusili veselje, ker pripadajo Cerkvi! Ponovno bi odkrili svoj krščanski poklic kot tudi posebno poklicanost v občestvo Božjega ljudstva, ki je dar Božjega usmiljenja. Cerkev je hiša usmiljenja in »njiva«, kjer poklic kali, raste in obrodi« (besede papeža Frančiška v sporočilu ob 53. Svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice). Vsak katehet in katehistinja sta bila nekaj, nekje, po nekom poklicana za službo v Cerkvi. Ti nekdo, nekaj in nekje so bili vede ali nevede »podaljšana roka« Božjega usmiljenja do svojega ljudstva, ki mu daje »pastirjev in pastiric« po svojem srcu (Jer 3,15) tudi na slovenskih tleh. Ko izhajamo iz osebne izkušnje, ne moremo prezreti dejstva, da se mora »vsa skupnost zavedati, da problem poklicev nikakor ne more biti zaupan samo nekaterim« (Janez Pavel II., *Dal vam bom pastirjev*, CD 48, tč. 41), zato skušamo vse, s katerimi pridemo v stik, spomniti, da smo vsi udje Cerkve in imamo po krstni milosti pravico in dolžnost oznanjevanja (Mr 16,15).

Cilji:

- Ozavestiti, da je Cerkev skupnost poklicanih. Jezus jo je ustanovil, da bi nadaljevala njegovo odrešensko poslanstvo.
- Prebuditi ljubezen do Cerkve in veselje, da ji po krstu pripadamo.
- Prebuditi čut odgovornosti – vsi gradimo Cerkev.
- Ozavestiti: različnost poklicev (družinsko življenje, duhovništvo, redovništvo ...) je bogastvo, priložnost. Le vsi skupaj razodevamo svetu celoten Kristusov obraz.

Sveto pismo:

1 Kor 12,12–31a



Pripomočki:

- Sveto pismo
- anketa, objavljena na sku.rkc.si (pod rubriko »gradivo za katehete > katehetska idejnica > testi«)
- svinčniki
- orodje in drugi predmeti
- tabla in kreda/flomastri
- plakatni papir (lahko A3), toliko, kolikor bo malih skupin
- voščenke ali flomastri

Molitev:

molitev sv. Frančiška

Predlogi za pesmi:

VLIJ MI OLJA V SRCE (VZG 365)

Vlij mi olja v srce, da bom svetil,
vlij mi olja v srce, Gospod,
da bom svetil ljudem kakor sonce,
da bom svetil vsem ljudem Gospod.

***Poj hozana, poj hozana,
poj hozana, Jezusu zapoj. (2x)***

2. Vlij veselje v srce, da bom svetil,
vlij veselje v srce, Gospod,
da razdajal ga bom vsem trpečim,
da razdajal ga bom vsem, Gospod. **Odp.**

3. Vlij moči mi v srce, da bom svetil,
vlij moči mi v srce, Gospod,
da pomagal bom vsem, ki potrebni,
so potrebni moje pomoči. **Odp.**

4. Vlij ljubezni v srce, da bom svetil,
vlij ljubezni v srce, Gospod,
da preneha sovraštvo na svetu,
po vsej zemlji naj zavlada mir. **Odp.**

KO ČUTIŠ TO (VZG 138)

Ko čutiš to, da tvoja pot

je v tem, da bitje našel si
in se želiš mu darovat,
ga vedno prvi ljubi ti.

***Ljubi, ne čakaj, da ljubljen boš sam,
nihče ti braniti ne more,
ljubi, kjer tema je, delal boš dan,
lahko boš premikal gore.***

Kadar ljubezni, bolečin
ter sreče drugih ne zaznaš,
uspelo ti bo dvignit se,
če znal boš prvi ljubiti le. **Odp.**

O MOJ BOG, DOPUSTI MI (VZG 237)

O, moj Bog, dopusti mi, aleluja,
da bom tvoj glasnik miru, aleluja.

Kjer ljudje mrzijo se, aleluja,
naj prinesem jim srce, aleluja.

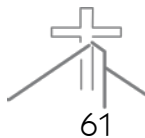
Tam kjer dvomijo o vsem, aleluja,
naj jim vere luč prižgem, aleluja.

Kjer obup loteva se, aleluja,
naj prinašam upanje, aleluja.

Kjer ljudje so žalostni, aleluja,
naj jim nosim radosti, aleluja.

Če kdo v temi blodi sam, aleluja,
naj mu svojo roko dam, aleluja.

O, moj Bog, dopusti mi, aleluja,
da bom tvoj glasnik miru, aleluja.



Potek:

Uvodna dejavnost

Po uvodni molitvi katehet uporabi eno izmed predlaganih vstopnih mest.

1. možnost

Katehet razdeli katehizirancem anketo o Cerкви in jih povabi k reševanju. Pri tem jim ne razdeli rešitev, niti ne pove točk za posamezni odgovor. Ko katehiziranci test (2 min) rešijo, jih katehet povabi, da ob svoje odgovore napišejo njihovo vrednost, ki jim jo narekuje. Nato vsak sešteje točke, katehet pa prebere značilnosti posameznih rezultatov.

2. možnost

Katehet po prostoru razporedi razne predmete (od znanega do manj znanega orodja in podobnih reči) in nato s katehiziranci ugotavlja, kaj se za kaj in kdaj uporablja.

Oznanilo

Nato katehet vzame Sveto pismo, najde odlomek 1 Kor 12,12-27 in ga prebere. Lahko bere sam ali pa po vrsticah oziroma odstavkih berejo katehiziranci. Ob branju sledi aktualizacija oziroma razlaga branega (v pomoč za pogovor so v drugem stolpcu navedena vprašanja). Odgovore iz desnega stolpca piše na tablo.

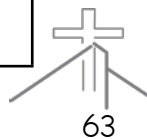
Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega telesnega dela, ampak iz več delov. Če bi noga rekla: »Ker nisem roka, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: »Ker nisem oko, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne telesne dele razpostavil po telesu, kakor je hotel. Ko bi bilo vse skupaj en sam telesni del, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko delov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: »Ne potrebujem te,« tudi ne glava nogam: »Ne potrebujem vas.« Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi telesni deli enako skrbeli drug za drugega. Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi.

Kako lahko imenujemo telo, v katero smo krščeni?
(Cerkev)

Kaj pomeni to, da smo vsi prejeli enega Duha?
(katehet spomni na obred svetega krsta)

Katere poklice v Cerkvi bi lahko primerjali »delovanju rok ali nog«
(starši – misijonarji),
»delovanju očes in ušes«
(duhovniki – spovedniki)
»nosu – vonja«
(molivci in čistilci – redovniki in redovnice)?
Ob vsakem »poklicu« katehet razloži namen in način življenja in delovanja.

Kako bi zvenelo, če bi različni poklici v Cerkvi tako govorili?
(anarhija – v Cerkvi in družbi)



Nato skupaj preberejo še 1 Kor 12,27–31a.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa. Bog pa je v Cerkvi postavil najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje; potem čudodelstva, potem milostne darove ozdravljanja, pomoči, vodenja in govorjenja v raznovrstnih jezikih. So mar vsi apostoli? So vsi preroki? Vsi učitelji? Ali vsi delajo čudeže, ali imajo vsi milostne darove ozdravljanja? Ali vsi govorijo jezike? Jih vsi razlagajo?

Sedaj smo slišali razlago apostola Pavla; pogledjmo, koliko smo uganili.

Katehiziranci naj primerjajo svoje odgovore in iščejo podobnosti ter razlike. Skušajo naj jih razumeti tudi tako, da opredelijo razliko v času pisanja in današnjega načina življenja. Na tem mestu je primerno, da katehet razloži pomen nedelje in molitve za duhovne poklice.

Dejavnost

Glede na točke iz ankete katehet (v primeru, da je uporabil 1. uvodno dejavnost) razporedi katehizirance v male skupine, v katerih izdelujejo plakate, ki prikazujejo njihovo dejavnost v Cerkvi. Po leg tega vsaka skupina pripravi dve prošnji oz. zahvali za prihodnjo nedeljo duhovnih poklicev.

Če je katehet uporabil za uvod 2. možnost, naj katehizirance razdeli v manjše naključne skupine in jim da isto dejavnost.

Zaključek

Določijo sodelovanje pri sveti maši na nedeljo molitve za duhovne poklice.

Za konec zmolijo ali zapojejo »O moj Bog, dopusti mi«.



Oče usmiljenja, ki si dal svojega Sina za naše odrešenje
in nas vedno podpiraš z darovi svojega Duha,
daj nam krščanske skupnosti,
ki bodo žive, goreče in vesele,
ki bodo izviri bratskega življenja
in bodo med mladimi prebujale željo
posvetiti se tebi in delu za evangelizacijo.
Podpiraj njihova prizadevanja,
da bi ponudili ustrezno poklicno katehezo
in različne poti posebne posvetitve.
Daj jim modrosti za potrebno poklicno razločevanje,
da bo v vsem zasijala veličina tvoje usmiljene ljubezni.
Marija, Mati in vzgojiteljica Jezusa,
posreduj za vsako krščansko skupnost,
da po Svetem Duhu postane rodovitna,
da bo vir resničnih poklicev v službi svetega Božjega ljudstva.

Papež Frančišek

ISBN 978-961-265-150-3

